

Nr **3** (166)

Politechnika Opolska
ISSN 1427-0000

Właściwości Uczelniane

październik 2007

Techniki Opolskiej

**Uprawnienia do
habilitowania dla
Wydziału Budownictwa**

**Bronisław Tomczuk
laureatem nagrody
Professor Opoliensis**

**I znów zabrzmiał
Gaudeamus**

**Występy
OPO w Gdyni**

Elzbieta Ciechocińska, jest grafikiem w Dziale Wydawnictw. Swoje prace najchętniej wykonuje posługując się ołówkiem, piórkiem i akwarelą, często łączy różne techniki. W kręgu jej zainteresowań artystycznych leży swoiście pojmowana fantastyka, w grafikach dominują z mikroskopijną dokładnością odtworzone elementy roślinne, zwierzęce, ale i twarze, często ich fragmenty w zaskakujących połączeniach z odległymi tematycznie motywami.

Efektom jej pracy zawodowej są niezliczone projekty okładek uczelnianych publikacji, liczne druki ozdobne, przez wiele lat współpracowała z redakcją Wiadomości Uczelnianych kreując ich szatę graficzną. Kilkakrotnie prezentowała swoje prace na wystawach odbywających się na terenie uczelni.

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

Pismo informacyjne Politechniki Opolskiej

Rok XVIII, nr 3 (166), październik 2007

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

KRYSTYNA DUDA

Redaktor naczelny

SŁAWOJ DUBIEL

Zdjęcia

LUCYNA STERNIUK-GRONEK

Redakcja

TOMASZ SOŁTYŃSKI

Projekt i skład

WSPÓŁPRACA

MAGDALENA TOKARSKA (Biuro Rektora)

IZABELA CAREWICZ (WEAi)

JOLANTA DEMBICKA (WM)

TOMASZ BOHDAN (WWFiF)

MIROŚLAWA SZEWCZYK (WZiIP)

HANNA KOŚMIDER-MATWIEJCZUK (SJO)

JOANNA BOGUNIEWICZ (DWMiPUE)

MAŁGORZATA KALINOWSKA (OW)

BEATA KOPKA (BG)

Wydano w Dziale Promocji Politechniki Opolskiej,
ul. S.Mikołajczyka 3, 45-271 Opole, promocja@po.opole.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania
redakcyjnego nadesłanych tekstów.
Numer zamknięto 22.10.2007 r.

Na okładce: rektor Jerzy Skubis
i prorektor ds. studenckich Jerzy Jantos

„KSZTAŁCENIE NA WYSOKIM POZIOMIE JEST DLA NAS WYZWANIEM”

Roman Jankowiak (ur. 1936), studia wyższe odbył i doktorat uzyskał na Politechnice Wrocławskiej. Pracę zawodową rozpoczął w Dolnośląskim Biurze Projektów Górniczych we Wrocławiu, przekształconym następnie w Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Górnictwa

Odkrywkowego POLTEGOR – zajmując m.in. stanowiska głównego projektanta i głównego specjalisty ds. konstrukcji budowlanych. W tym samym czasie współpracował z Politechniką Wrocławską prowadząc pracę naukową i zajęcia dydaktyczne. W 1975 r. uzyskał stopień docenta, a w roku 1990 tytuł profesora. Z Wydziałem Budownictwa Politechniki Opolskiej związany od roku 1992 r., gdzie zajmował stanowiska kierownika katedry, prodziekana ds. nauki, a obecnie jest dziekanem Wydziału Budownictwa. Ceniony naukowiec, praktyk i dydaktyk, ma na swoim koncie wiele prac naukowych badawczych i wdrożeniowych związanych z kształtowaniem stalowych konstrukcji nośnych maszyn roboczych ciężkich dla górnictwa odkrywkowego oraz z teorii belek żelbetonowych i wytrzymałości betonu. Współautor 15 projektów wynalazczych, promotor prac dyplomowych i doktorskich, autor wielu recenzji prac naukowych i projektów badawczych. Członek senatu Politechniki Opolskiej.

Wydział Budownictwa jako kolejny uzyskał prawa do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie budownictwo, jak przebiegał w jednostce proces uzyskiwania uprawnień?

Wydział Budownictwa Politechniki Opolskiej można zaliczyć do grupy mniejszych wydziałów w Polsce kształcących studentów na kierunku budownictwo. W ocenie parametrycznej jednostek naukowych zajmuje jednak wysoką pozycję. W kolejnych dwóch ocenach, przeprowadzonych co cztery lata, uzyskał wysoką pozycję w grupie wydziałów, które zostały zaliczone do II kategorii w pięciopunktowej klasyfikacji, (I kategoria — najwyższa).

Należy w tym miejscu przypomnieć, że Wydział Budownictwa jako pierwszy na naszej uczelni, bo już w roku 1981 uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych. Niestety, mniejsza liczba samodzielnych pracowników na wydziale, mimo ich znaczącej pozycji naukowej nie pozwalała na uzyskanie w minionym 25-leciu uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Tak wysoka ocena Wydziału jest m.in. rezultatem dwukrotnego zorganizowania cyklicznej ogólnopolskiej konferencji naukowej w Krynicy pod patronatem Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Pol-

skiej Akademii Nauk i Komitetu Naukowego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa „Problemy Naukowo-Badawcze Budownictwa”, 47. w roku 2001 i 48. w roku 2002. Konferencje te są organizowane w cyklu dwuletnim przez inny ośrodek akademicki. Znalezienie się w gronie nielicznych jej organizatorów, stanowi dla wydziału poważne wyróżnienie.

Obejmując stanowisko dziekana wydziału w 2005 roku, w swoim programie dotyczącym rozwoju Wydziału, założyłem podjęcie działań zmierzających do wzmocnienia kadrowego Wydziału, tak aby za mojej kadencji było możliwe wystąpienie z wnioskiem o uzyskanie przez Wydział uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Warunkiem koniecznym było posiadanie minimum 6 profesorów z tytułem naukowym i 6 doktorów habilitowanych, przy czym wszyscy oni musieli co najmniej już przez rok być zatrudnieni na pierwszym etapie na naszym Wydziale. Ponadto wymagany był odpowiednio wysoki poziom działalności naukowej Wydziału, co w naszym przypadku nie stanowiło problemu. Po wielu rozmowach przeprowadzonych z potencjalnymi kandydatami gotowymi podjąć u nas pracę na pierwszym etapie, prowadzonych na przełomie 2005 i 2006 roku zakończonych pozytywnymi decyzjami i przy wydatnej pomocy i zaangażowaniu Rektora naszej uczelni, mogliśmy się wykazać wymaganą liczbą kadry naukowej i przystąpić do przygotowania wniosku. Wniosek musiał być przygotowany zgodnie ze szczegółowymi wymaganiami podanymi przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów, tak aby wykluczyć wszelkie formalne zastrzeżenia. Procesem opracowania wniosku, który liczył ok. 300 stron kierował prodziekan ds. nauki, prof. T. Chmielewski i trwał on zaledwie 1,5 miesiąca. Wniosek został złożony w biurze CK 14 listopada 2006 roku i rozpatrywany był w jednej z siedmiu sekcji CK, konkretnie w sekcji VI Nauk Technicznych. Najpierw poddany został ocenie dwóch recenzentów z Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, a po uzyskaniu pozytywnych opinii, kolejnej ocenie jednego recenzenta z CK, który przedstawił go następnie na posiedzeniu sekcji. Po pozytywnej ocenie jej członków na posiedzeniu w dniu 14 września, wyrażonej w głosowaniu, ocena ta została ostatecznie zatwierdzona na posiedzeniu Prezydium CK w dniu 24 września 2007 roku. Cały proces trwał dosyć długo, bo ponad 10 miesięcy, a więc znacznie dłużej niż zwykle. Powodem tego przedłużenia był fakt, że w tym czasie miała miejsce zmiana

składu osobowego CK w wyniku wyborów jej członków na nową kadencję. Należy tu jeszcze nadmienić, że oprócz oceny wniosku w procesie tym ocenianych było pięć przewodów doktorskich, losowo wybranych przez CK, które na wydziale zostały przeprowadzone w latach poprzednich. Wynik oceny wybranych 5 rozpraw doktorskich był pozytywny.

Co dają jednostce zdobyte uprawnienia?

Przede wszystkim wyższą pozycję naukową Wydziału na naszej uczelni, jak również wśród wszystkich wydziałów budownictwa w kraju. Przewiduję, że będzie to miało również korzystny wpływ na sposób finansowania Wydziału i Uczelni przez władze centralne.

Uzyskanie przez Wydział uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego pozwala na uruchomienie w jednostce studiów doktoranckich, nadawanie stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego oraz występowanie z wnioskiem o tytuł naukowy dla naszych pracowników oraz zainteresowanych osób z zewnątrz.

Co to oznacza dla studentów i pracowników?

Dla studentów oznacza to przede wszystkim wyższą jakość kształcenia wynikającą z większej liczby samodzielnych pracowników naukowych w stosunku do liczby kształconych studentów. Możliwość podjęcia dalszych studiów na tym samym wydziale na studium doktoranckim, które zamierzamy w najbliższym czasie uruchomić.

Dla pracowników, to wyższy prestiż miejsca pracy oraz możliwość uzyskiwania wszystkich stopni naukowych na macierzystym wydziale, w tym również możliwość występowania z wnioskiem o uzyskanie tytułu profesora nauk technicznych. Oczywiście jest to również motywacją dla pracowników do podnoszenia swojej pozycji naukowej nie tylko na wydziale, ale również w kraju i zagranicą.

Jak sytuuje to jednostkę na uczelni?

Jest to oczywiste, że na wyższym poziomie. Jesteśmy teraz w grupie najważniejszych wydziałów technicznych uczelni, które posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Należy życzyć również pozostałym wydziałom, ażeby w niedalekiej przyszłości takie uprawnienia uzyskały, co w znaczącym stopniu wzmocniłoby pozycję Politechniki Opolskiej wśród uczelni technicznych w kraju.

Wydział jako pierwszy, bo jeszcze w 1981 roku miał prawa do doktoryzowania, co niewątpliwie

świadczyło o dużym potencjale naukowym, mimo to na wydziale prowadzony jest jeden kierunek studiów, czy kolejne uprawnienia zmienią coś w tym zakresie?

Rzeczywiście, Wydział kształci tylko na jednym kierunku — *budownictwie*. Posiada jednak już od kilku lat uprawnienia do utworzenia drugiego kierunku — architektury. Jego uruchomienie wymaga jednak znacznych nakładów finansowych oraz odpowiedniej bazy lokalowej, którą w tej chwili nie dysponujemy. Do tej sprawy należy wrócić, gdy zrealizowany zostanie plan inwestycyjny związany z budową „skrzydła dydaktycznego” w miejscu istniejącego pawilonu dydaktycznego, który nie przynosi nam chwały ze względu na jego stan techniczny. Cieszyć się należy, bo działania władz rektorskich w sprawie uzyskania środków finansowych na jego budowę przyniosły efekty, a prace projektowe zostały już rozpoczęte.

Kierunek *budownictwo* jest kierunkiem bardzo szerokim, obejmującym tematykę wielu zagadnień w dyscyplinie budownictwo. Wydział kształci na jednym kierunku studiów, ale na trzech ważnych i różnych specjalnościach, tj. inżynieria materiałów budowlanych, konstrukcje budowlane i inżynierskie, drogi i mosty. Kształcenie na dobrym, a nawet wysokim poziomie na tych specjalnościach jest dużym wyzwaniem dla wydziału obecnie i w przyszłości. Osobiście uważam, że posiadanie jednego kierunku na wydziale, ale silnego, liczącego się w kraju, nie jest wadą wydziału. Jako przykład podam tu Wydział Budownictwa Politechniki Wrocławskiej, wydział znacznie większy i wyżej oceniany od naszego, a kształci studentów też tylko na jednym kierunku — *budownictwie*. Mam nadzieję, że mimo występującego niżej

demograficznego, ale przy równoczesnym intensywnym wzroście inwestycji budowlanych w kraju, liczba kandydatów na studia na kierunku *budownictwo* w najbliższych latach nie zmaleje.

Wspomniał Pan dziekan o planach inwestycyjnych dla jednostki, jak przedstawiają się one w szczegółach?

Aktualnie nasze plany inwestycyjne dotyczą rozbudowy bazy doświadczalnej i lokalowej wydziału. Bez odpowiedniego wyposażenia bazy doświadczalnej w wysokiej klasy aparaturę pomiarową i bez odpowiedniego zwiększenia bazy lokalowej trudno przewidywać dalszy znaczący rozwój kadry naukowej. Dlatego w tym kierunku prowadzone są w ostatnich latach intensywne prace. Wybudowana została duża hala dla laboratorium wydziałowego. Wyposażenie jej w odpowiednio nowoczesne stanowiska pomiarowe wymaga jednak dużych nakładów finansowych. Aktualnie w trakcie realizacji jest nowoczesne stanowisko do pomiarów elementów budowlanych za uzyskane na ten cel pod koniec ubiegłego roku dwa miliony złotych z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Dalsze plany realizacyjne związane z wyposażeniem tego laboratorium będą zależały od możliwości uzyskiwania odpowiednich środków finansowych. Druga grupa inwestycji, to inwestycje budowlane. W niedługim czasie planowane jest rozpoczęcie budowy nowego „skrzydła dydaktycznego” — budynku na miejscu istniejącego pawilonu dydaktycznego, który zaspokoi nasze nie tylko aktualne potrzeby, ale i wynikające z planów rozwojowych Wydziału. Prace logistyczne w tym zakresie są już poważnie zaawansowane. Zapewniona jest też znacząca wielkość środków finansowych, Mam nadzieję, że przy wydatnej pomocy całej Uczelni, a przede wszystkim JM Rektora planowany termin rozpoczęcia budowy na początek 2009 roku zostanie dotrzymany. Jestem również przekonany, że po realizacji tych planów, które stworzą optymalne warunki rozwoju dla pracowników naukowych i do kształcenia studentów, Wydział Budownictwa Politechniki Opolskiej dołączy do grupy wyróżniających się wydziałów w kraju.

W przyszłym roku odbędą się na uczelni wybory nowych władz. Kończąc za rok trzyletnią kadencję dziekana dziękuję wszystkim pracownikom Wydziału, a przede wszystkim swoim bezpośrednim współpracownikom za włożony trud, za osobiste zaangażowanie i poświęcenie we wszystkich pracach na rzecz dobra Wydziału i podwyższenia jego pozycji w kraju. ◀ Rozmawiała Krystyna Duda

Z prac Senatu

Kolejne w kadencji, posiedzenie senatu Politechniki Opolskiej odbyło się 19 września 2007 r. według zaproponowanego przez rektora porządku obrad. Po zatwierdzeniu porządku rektor, prof. **Jerzy Skubis** przedstawił obecnym panią **Teresę Zielińską** zatrudnioną od 1 września br. na stanowisku rzecznika prasowego Politechniki Opolskiej. Poinformował także — podkreślając wagę tej informacji — że Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów pozytywnie zaopiniowała wniosek o prawa habilitowania dla Wydziału Budownictwa.

Następnie rozpoczęła się realizacja przyjętego porządku obrad. Sprawy osobowe zdominowało opiniowanie wniosków o zatrudnienie na stanowiska profesora nadzwyczajnego w Politechnice Opolskiej, a sylwetki kandydatów przedstawili dziekani wydziałów. Po raz pierwszy senat opiniował zatrudnienie w politechnice na stanowisko profesora wizytującego, obejmie je pani dr **Emmanuelle Reyrier** na Wydziale Zarządzania i Inżynierii Produkcji. Efektem procedowania są następujące uchwały:

Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 14 Statutu PO, pozytywnie opiniuje zatrudnienie od dnia 1 października 2007 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego w PO prof. **Romana Jankowiaka** (WB) na czas określony 1 roku.

Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 14 Statutu PO, pozytywnie opiniuje zatrudnienie od dnia 1 października 2007 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Politechnice Opolskiej prof. dra hab. inż. **Juri Pawluczuka** (WB) na czas określony 5 lat.

Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 14 Statutu PO, pozytywnie opiniuje zatrudnienie od dnia 1 października

2007 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Politechnice Opolskiej dra hab. **Romualda Jończego** (WZiIP) na czas określony 5 lat.

Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 14 Statutu PO, pozytywnie opiniuje zatrudnienie od dnia 1 października 2007 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Politechnice Opolskiej prof. dra hab. inż. **Bernarda Barona** (WEAiI) na czas określony do 30.06.2008.

Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 14 Statutu PO, pozytywnie opiniuje zatrudnienie od dnia 1 października 2007 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Politechnice Opolskiej dra hab. n.med. **Andrzeja Pozowskiego** (WWFiF) na czas określony do 30.06.2008.

Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 14 Statutu PO, pozytywnie opiniuje zatrudnienie od dnia 1 października 2007 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Politechnice Opolskiej dra hab. n. med. **Józefa Oparę** (WWFiF) na czas określony 1 roku.

Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 14 Statutu PO, pozytywnie opiniuje zatrudnienie od dnia 1 października 2007 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Politechnice Opolskiej dra hab. n.med. **Janusza Kubickiego** (WWFiF) na czas określony do 30.06.2008.

Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 1 ustawy

z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 14 Statutu PO, pozytywnie opiniuje zatrudnienie od dnia 1 października 2007 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Politechnice Opolskiej prof. dra hab. **Janusza Czelakowskiego** (WE-TiI) na ½ etatu na czas określony do 30.06.2008.

Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 14 Statutu PO, pozytywnie opiniuje zatrudnienie od dnia 1 października 2007 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Politechnice Opolskiej prof. dra hab. inż. **Jana Składzienia** (WM) na czas określony do 30.06.2008.

Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 14 Statutu PO, pozytywnie opiniuje zatrudnienie od dnia 1 października 2007 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Politechnice Opolskiej dra hab. **Jerzego Hickiewicza** (WEAiI) na ¼ etatu na czas określony do 30.06.2008.

Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 14 Statutu PO, pozytywnie opiniuje zatrudnienie od dnia 1 października 2007 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Politechnice Opolskiej prof. dra hab. inż. **Włodzimierza Kotowskiego** (WM) na ¼ etatu na czas określony do 30.06.2008.

Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 114 ust. 3 i art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 14 Statutu PO, pozytywnie opiniuje zatrudnienie od dnia 1 października 2007 r. na podstawie umowy o pracę

na stanowisku profesora wizytującego w Politechnice Opolskiej dr Marie Emmanuelle REYTIER (WZiIP) na czas określony 3 lat.

Ponadto Senat PO pozytywnie zaopiniował zatrudnienie na stanowisku profesora w niepełnym wymiarze godzin dla profesorów Jerzego Hickiewicza z Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki oraz Włodzimierza Kotowskiego z Wydziału Mechanicznego, a także kandydaturę dr inż. Barbary Kucharskiej na stanowisko zastępcy Dyrektora Instytutu Elektroenergetyki z WEAiI.

W drugim punkcie obrad poświęconym sprawom dydaktycznym prorektor ds. studenckich prof. **Jerzy Jantos** przedstawił w formie prezentacji wstępne dane dotyczące tegorocznego naboru na studia w Politechnice Opolskiej zapowiadając jednocześnie szczegółowe przedstawienie zagadnienia na październikowym posiedzeniu Senatu PO.

W sprawach naukowych Senat PO upoważnił rektora Politechniki Opolskiej do zawarcia umów o współpracy z Universitatea Aurel Vlaicu, w Arad, Rumunia, z Biurem Międzynarodowej Rady Języka Chińskiego z Pekinu w sprawie utworzenia w Politechnice Opolskiej Instytutu Konfucjusza, z Czerkaskim Państwowym Uniwersytetem im. Bogdana Chmielnickiego w Czerkasach (Ukraina) oraz do zawarcia aneksu do umowy o współpracy z Moskiewskim Państwowym Uniwersytetem Technicznym STANKIN w Moskwie.

W kolejnym punkcie prowadzący obrady rektor przekazał informację na temat realizowanych i planowanych inwestycjach w uczelni. Dwa projekty spośród podanych na czerwcowym posiedzeniu senatu zostały przyjęte do finansowania z Indykatywnego Planu Inwestycyjnego RPO WO 2007–2013 : 1) Budowa II Kampusu PO. Zadanie 1 A. Adaptacja budynku nr 9 przy ul. Prószkowskiej na cele dydaktyczne i badawcze WWFIF — działanie 6.2 Zagospodarowanie terenów zdegradowanych. 2) Budowa skrzydła dydaktycznego w budynku Wydziału Budownictwa – poddziałanie 5.1.1 Wsparcie regionalnej infrastruktury edukacyjnej. Zmianie uległa tylko wysokość wkładu własnego uczelni do poszczególnych zadań., a o środki na ten cel wystąpiono do resortu. Nadal otwarty jest tryb konkursowy dla po-

zostałych projektów. Ponadto, kanclerz PO Leon Prucnal wyjaśnił procedury przetargowe dotyczące sprzedaży obiektu przy ul. Działkowej, a także wyjaśnił sytuację prawną obiektu przy ul. Struga, który do niedawna był jednym z domów studenta. Od 1 października nie został już zasiedlony (tylko dozór) a całość otrzymana w formie darowizny od miasta Opola zostanie — za porozumieniem z prezydentem miasta Opola i zgodą Ministerstwa Skarbu – zwrócona miastu. Kanclerz poinformował także o remontach prowadzonych w obiektach uczelni i sposobach ich finansowania.

Punkt piąty przewidywał zatwierdzenie protokołu z posiedzenia Senatu PO z dnia 20 czerwca br. natomiast szósty wypełniły komunikaty, zapytania i wolne wnioski. W ramach tego punktu prof. Jan Kubik z Wydziału Budownictwa zaproponował podjęcie dyskusji nt. roli seminarium naukowego jako nierozzerwalnego elementu pracy dyplomowej oraz podstawowego elementu w kształceniu na studiach doktoranckich. Swoje uwagi w tej sprawie przekazał wydziałom. Rektor poparł pogląd profesora w tej sprawie.

Następnie rektor Jerzy Skubis zaprosił obecnych na inaugurację roku akademickiego w politechnice zaplanowaną na dzień 1 października br. na godz. 11.00 w nowo oddanej hali sportowej przy ul. Małopolskiej 22 oraz na mszę św. inauguracyjną dniu 2 października br. w kościele semininaryjno-akademickim przy ul. Drzymały 1a

Ponadto rektor poinformował o wydanym niedawno kodeksie etycznym pt. Dobre praktyki w szkołach wyższych i przekazał po egzemplarzu dziekanom. Kodeks opracowany został przez Fundację Rektorów Polskich i przyjęty na zgromadzeniu planarnym KRASP w bieżącym roku i zalecony do przyjęcia przez uczelnie jako obowiązujący.

Poza tym rektor poinformował o wysokim miejscu zajętym przez Politechnikę Opolską w rankingu w zakresie zgłoszeń patentowych: na 54 uczelnie PO zajmuje 11 miejsca. Zreferował jeszcze pokrótce przebieg pierwszego posiedzenia Konwentu Politechniki Opolskiej odbytego w dniu 11 września br. Zapowiedział, że na kolejnym, w czerwcu przyszłego roku, przedstawi projekt opracowania planu strategicznego PO na lata 2012–2019 oraz polecił

uwadze obecnych publikację zawierającą Sprawozdanie Rektora z działalności uczelni w 2006 roku. Prof. Skubis wspomniął również, o ostatnim posiedzeniu KRUWiO, na którym rektor Politechniki Wrocławskiej, prof. Tadeusz Luty przedstawił przygotowany projekt zmian do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym.

Posiedzenie zakończyło wystąpienie pani prorektor Aleksandry Żurawskiej, która omówiła przebieg V Opolskiego Festiwalu Nauki i złożyła podziękowania za pracę włożoną w jego przygotowanie. Zapowiedziała także zmianę przyszłorocznego terminu festiwalu nauki już zachęcając obecnych do podjęcia prac nad przygotowaniem kolejnej edycji imprezy.

Na tym wyczerpano porządek wrześniowego posiedzenia Senatu PO ◀ Oprac. KD

Terminy posiedzeń Senatu Politechniki Opolskiej w roku akademickim 2007/2008

17 października 2007 r.
21 listopada 2007 r.
19 grudnia 2007 r.
20 lutego 2008 r.
19 marca 2008 r.
21 maja 2008 r.
18 czerwca 2008 r.
17 września 2008 r.

AKCJA: REKRUTACJA wyniki

Poniższe zestawienie ilustruje wyniki naboru na studia w Politechnice Opolskiej na rok akademicki 2007/2008, prowadzonego od 25 czerwca do 10 października br. Autor opracowania — dr inż. **Andrzej Cichoń** przedstawił wyniki na październikowym posiedzeniu senatu PO. ◀

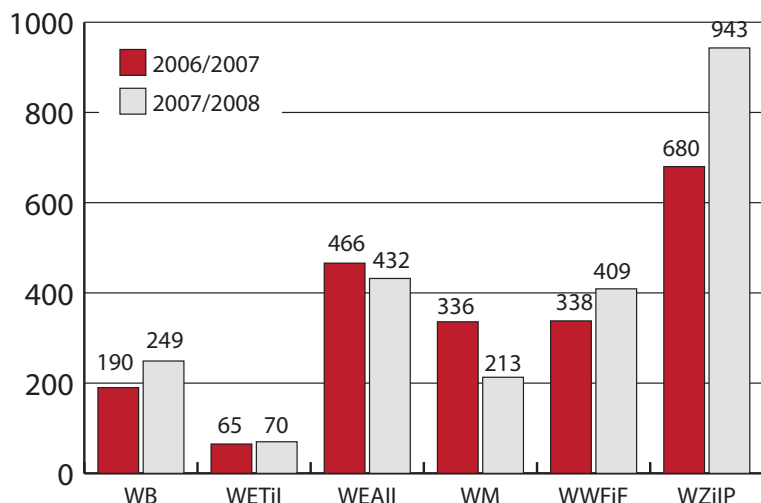
Studia stacjonarne

	2006/2007	2007/2008
studia I stopnia	1949	2083
studia II stopnia	126	233
Razem	2075	2316

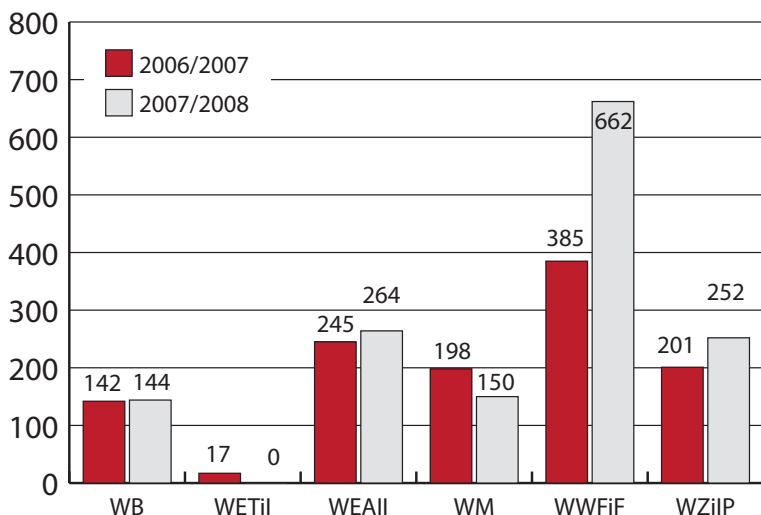
Studia niestacjonarne

	2006/2007	2007/2008
studia I stopnia	852	880
studia II stopnia	336	592
Razem	1188	1472

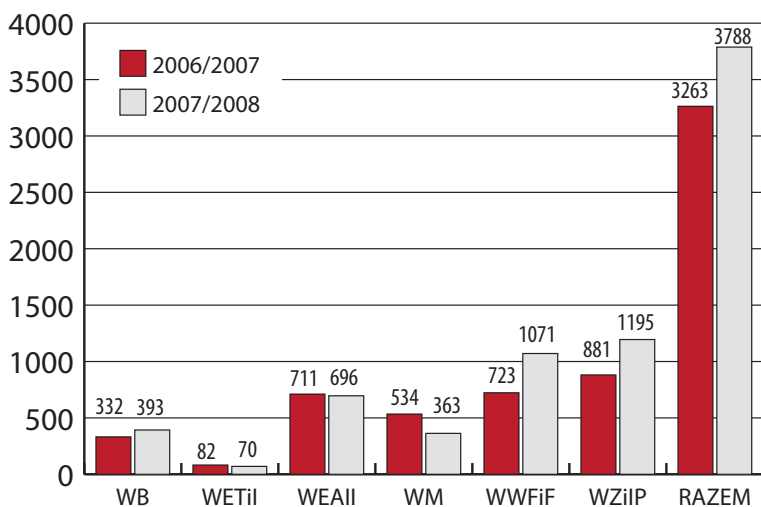
Zestawienie porównawcze wyników rekrutacji na studia stacjonarne w latach 2006 i 2007

Zestawienie porównawcze wyników rekrutacji na studia niestacjonarne w latach 2006 i 2007

Łączne zestawienie liczby studentów (studia stacjonarne + niestacjonarne)

AKTY NORMATYWNE

Od 28 sierpnia do 27 września 2007 r. wydane zostały przez JM Rektora następujące wewnętrzne akty normatywne:

- zarządzenie w sprawie trybu realizacji badań własnych oraz zasad wykorzystania dotacji podmiotowej przeznaczonej na ich finansowanie w Politechnice Opolskiej;
- zarządzenie w sprawie ewidencji, dokumentowania i analiz wypadków jakim ulegli studenci podczas zajęć organizowanych przez Uczelnię;
- zarządzenie w sprawie zmian w strukturze organizacyjnej Politechniki Opolskiej;
- zarządzenie zmieniające zarządzenie w sprawie powołania komisji ds. rozpatrywania i opiniowania wniosków o przyznanie nauczycielom akademickim nagrody JM Rektora;
- zarządzenie w sprawie zmian w strukturze organizacyjnej Katedry Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej;
- zarządzenie w sprawie wprowadzenia Regulaminu dotyczącego zasad realizacji wyjazdów nauczycieli akademickich typu Teaching Staff Mobility (TSM) w ramach programu LLP Erasmus;
- zarządzenie w sprawie wprowadzenia Regulaminu dotyczącego zasad realizacji wyjazdów pracowników administracji typu Other Staff Mobility (OSM) w ramach programu LLP Erasmus;
- zarządzenie w sprawie odpłatności za zamieszkanie w domach studenta Politechniki Opolskiej;
- zarządzenie zmieniające zarządzenie w sprawie ustalania stawek wynagrodzenia za ponadwymiarowe zajęcia dydaktyczne, zajęcia dydaktyczne realizowane na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło dydaktyczne oraz za zajęcia dydaktyczne na studiach doktoranckich oraz sposobu rozliczania zajęć dydaktycznych.

Wszystkie zarządzenia dostępne są na stronie intranetowej Uczelni: inet.po.opole.pl ◀

Oprac. A. Robak

Sprawy nauki

PROFESSOR OPOLIENSIS

Prof. Bronisław Tomczuk z Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki został laureatem prestiżowej Nagrody Marszałka Województwa Opolskiego Professor Opoliensis przyznawaną za najważniejszą pracę w regionie. Nagrodę przyznano po raz pierwszy, a uroczystość wręczenia odbyła się 18 października br. podczas obchodów Regionalnego Święta Edukacji, które miało miejsce w sali konferencyjnej UM — na Ostrówku.

Zainteresowania naukowe Bronisława Tomczuka obejmują problematykę analizy pól elektromagnetycznych oraz optymalizację konstrukcji, a obiektami badań są transformatory i akwatory elektromagnetyczne. Efektem prac badawczych jest dorobek naukowy zawierający ponad 100 prac opublikowanych w czasopiśmie krajowych i zagranicznych. Wśród nich jest 15 publikacji indywidualnych i 88 współautorskich, 3 patenty i 2 zgłoszenia patentowe oraz kilkanaście raportów z grantów KBN i prac naukowo-badawczych. Wśród nich jest 15 publikacji z tzw. listy filadelfijskiej. W zakresie kształcenia prof. Tomczuk wypromował dwóch doktorów (obydwie prace zostały wyróżnione) oraz ponad 70 magistrów i inżynierów. Obecnie jest promotorem dwóch otwartych przewodów doktorskich. Był opiekunem 16 studentów realizujących naukę indywidualnym tokiem studiów (ITS). Uczestniczył w realizacji kilkunastu prac naukowo-badawczych w tym kilku programów centralnie kierowanych oraz kilku grantów KBN. W latach 2003–2005 kierował grantem KBN w Politechnice Opolskiej. Analiza zjawisk towarzyszących pracy transformatorów i dławików stanowi główny trzon pracy naukowo-badawczej prof. B. Tomczuka, którą realizował również w ramach programów centralnych wykonywanych w krajowych ośrodkach badawczych i badawczo-projektowych (np. Instytut Maszyn i Transformatorów Pol. Łódzkiej, Instytut Spawalnictwa w Gliwicach). W ramach badań naukowych współpracuje z projektantami oraz producentami transformatorów i dławików. Dlatego też, jego działalność naukowa jest w dużym stopniu inspiro-

wana przez potrzeby przemysłu. Wyniki analiz dotyczą istniejących obiektów i zaowocowały nowymi rozwiązaniami konstrukcyjnymi przez niego opatentowanymi.

Panie Profesorze kapituła powołana przez marszałka województwa wyłoniła najlepszą pracę mogącą mieć wpływ na rozwój nauki oraz promocję regionu Tą pracą okazała się monografia, której jest Pan autorem, jakich obszarów nauki dotyczy?

Do nagrody zgłoszony zostałem przez władze Uczelni, co odbieram jako wyraz docenienia mojej pracy naukowo-badawczej, tym bardziej, że nagrodę taką przyznano w naszym województwie po raz pierwszy. Dotyczy ona moich badań naukowych, które podsumowałem w monografii „Metody numeryczne w analizie pola układów transformatorowych”. W książce opisuję zastosowanie nowoczesnych metod trójwymiarowej analizy polowej do projektowania i optymalizacji układów transformatorowych, do których należą dławiki, wzbudniki, a przede wszystkim transformatory. Przy okazji trzeba dodać, że są to najczęściej spotykane urządzenia elektryczne. Jak wiadomo, pomiędzy wytwórcą energii a odbiorcą są transformatory zmieniające wartości napięć i prądów. Ze względu na ograniczenia laboratoryjne, weryfikację pomiarową przeprowadzono dla obiektów o małej mocy. Jednakże z uwagi na swoją ogólność, zaproponowane modele matematyczne są przydatne do obliczeń także obiektów dużej mocy, stosowanych w energetyce.

Należy przypuszczać, że opisane metody projektowania takich urządzeń wymagają nowoczesnego sprzętu i oprogramowania i zapewne znacznych środków. Czy jest Pan także autorem zastosowanych metod?

Większość obliczeń wykonałem w oparciu o własne oprogramowanie, które tworzyłem przez wiele lat. Jedynie aplikację metody elementów skończonych przedstawiłem z wykorzystaniem oprogramowania komercyjnego. Jak zauważył recenzent monografii, prof. **Lech Nowak**, mój program TRACAL3, oparty na nowoczesnej metodzie równań całkowych „był jednym z pierwszych, o ile nie pierwszym programem do 3-wymiarowej analizy pola”. Potwierdzeniem tego jest bibliografia zawierająca spis kilkudziesięciu publikacji z moim udziałem.

Opisane metody, a są to metody CAD (computer aided design), służą do komputerowo wspomaganego projektowania układów elektromagnetycznych, a w tym również aktuatorów, które są obecnie obliczane w Katedrze Elektrotechniki Przemysłowej, którą kieruję. Poprzednio stosowałem je z powodzeniem do ulepszania konstrukcji transformatorów specjalnych, a w tym spawalniczych. Badania wykonywałem również na zlecenie Instytutu Spawalnictwa w Gliwicach i w ramach współpracy z Zakładami Aparatury Spawalniczej OZAS w Opolu.

Czy zastosowane obliczenia zaowocowały opracowaniem nowych konstrukcji?

Nowe konstrukcje transformatorów rozproszeniowych (spawalniczych) zastrzegłem 3 patentami RP. Od ponad trzech lat czekają w Urzędzie Patentowym na rozpatrzenie złożone zastrzeżenia dotyczące opracowanych przez nas nowoczesnych konstrukcji transformatorów amorficznych budowy modułowej, które dają duże oszczędności energii.

W latach 2003–2005 kierowałem grantem KBN Nr 4T10A05024 „Badanie właściwości fizycznych i parametrów energetycznych transformatorów z rdzeniami amorficznymi”. W ramach tego grantu uzyskaliśmy niewielkie dofinansowanie na sumę 140000 zł, co pozwoliło jedynie na sfinansowanie wykonania, w warunkach polskich, prototypu transformatora budowy modułowej oraz wykonanie podstawowych pomiarów.

Jakie walory charakteryzują opracowaną konstrukcję?

Rdzenie transformatorów tej konstrukcji są wykonane z blach amorficznych, co wiąże się z kilkakrotnie mniejszymi stratami energii w stosunku do strat występujących w zastosowaniu rdzeni transformatorów tradycyjnych. Ma to szczególne znaczenie dla transformatorów przeznaczonych do pracy ciągłej. Gdyby w całym kraju można było wymienić rdzenie w transformatorach rozdzielczych na amorficzne, to oszczędności energii wynosiłyby 373 mln zł rocznie. Są to szacunkowe obliczenia pomijające transformatory najwyższych napięć i mocy. W USA wymianę taką realizuje się sukcesywnie w trakcie konserwacji sieci energetycznej.

Jak długo powstawała monografia zawierająca wyniki wieloletnich badań?

Porusza Pani bardzo istotną dla mnie kwestię. Miałem dużo „przymiarek” do napisania tej książki. Trudno było przede wszystkim ustalić jej zakres, bo z jednej strony chciałem, aby zawierała podstawy nowoczesnych metod, a drugiej strony — podać wybrane najnowsze osiągnięcia w dziedzinie analizy pola. Dlatego pisałem ją z przerwami ponad trzy lata. Przyświecał mi także inny cel, chciałem aby była przydatna także dla studentów i doktorantów.

Recenzent stwierdził że: „Autor w przyjazny sposób przedstawia czytelnikowi trudne zagadnienia z zakresu elektrodynamiki. Przystępnie i zwięźle opisaną metodologię zilustrowano licznymi przykładami analizy pola transformatorów i dławików. Użycie wielu-wskaźnikowych indeksów znakomicie uprościło zapis obszernych wyrażeń określających funkcje kształtu elementów skończonych. Obiekty wybrane do analizy trójwymiarowej mają duże znaczenie dydaktyczne. Monografia ma zastosowanie w procesie kształcenia studentów”. Przyznam, że bardzo trudno pisać książkę, która ma podawać podstawy a równocześnie opisywać zaawansowane praktyczne konstrukcje i metody ich projektowania.

Wraz z Panem w gronie laureatów znalazł się Dawid Wajnert student elektrotechniki, Pana podopieczny, który otrzymał stypendium marszałka, czym zasłużył na to wyróżnienie?

Przed wszystkim wynikami w nauce. Pan Wajnert studiuje indywidualnym tokiem studiów, a za ostatni rok osiągnął średnią bliską 5. Ponadto od trzech lat bardzo aktywnie działa w kole naukowym ELEDYN, którego osiągnięcia są na Uczelni powszechnie znane. Aktualnie jest również współrealizatorem grantu „Zagraniczne seminaria koła Eledyn”.

Sukcesom naukowym towarzyszą także osiągnięcia w dydaktyce. Byłem opiekunem 16 studentów ITS. Dawid Wajnert jest jednym z nich. Myślę, że dla zdolnych i pracowitych jest to najlepsza forma studiowania. Dwóch spośród moich podopiecznych skończyło studia o rok wcześniej i obecnie finalizują swoje prace doktorskie. Jednocześnie zajmują się wieloma sprawami organizacyjnymi, jak choćby pracami związanymi z przygotowaniem konferencji i sympozjów. J. Zimon i A. Waindok — bo o nich mowa, pracujący w katedrze na stanowiskach asystentów zorganizowali pierwszą ogólnopolską konferencję kół naukowych w zakresie szeroko

pojętej elektrodynamiki. Wysoko cenię sobie współpracę z młodymi zdolnymi ludźmi, często wspólnie opracowujemy i dyskutujemy różne naukowe zagadnienia. Dyskusja o metodologii w badaniach jest warunkiem uprawiania prawidłowej pracy naukowej. Zawsze staram się jak najbardziej przybliżyć studentom nowoczesne metody badań i badane obiekty. Wielu moich studentów, podobnie jak ja, jest absolwentami technikum elektrycznego co daje pewne doświadczenie praktyczne, które jest niezwykle przydatne przy wykonywaniu modeli fizycznych do badań. Do pracy dydaktycznej i opieki naukowej nad studentami przykładam wielką wagę, wszak miarą pracy nauczyciela i wychowawcy są między innymi osiągnięcia jego uczniów. ◀

Rozmawiała Krystyna Duda

REGIONALNE CENTRUM BADAWCZO-ROZWOJOWE OPOLSZCZYZNY

Od listopada 2006 roku z inicjatywy JM Rektora prof. Jerzego Skubisa, Politechnika Opolska czyni starania o utworzenie Regionalnego Centrum Badawczo-Rozwojowego Opolszczyzny.

Wspólnie z trzema jednostkami partnerskimi: Uniwersytetem Opolskim, Instytutem Ciężkiej Syntezy Organicznej „Błachownia” z Kędzierzyna-Koźła i Instytutem Mineralnych Materiałów Budowlanych, politechnika opracowała projekt powstania centrum, który trafił do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Wszystkie wyżej wymienione instytucje wyraziły wolę opracowania wspólnego wniosku o powołanie regionalnego centrum i złożenia go do Programu Operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka”. Należy podkreślić, że centrum stanowiłoby znaczące uzupełnienie potencjału aparaturowego uczelni. Jednostką wiodącą w projekcie jest Politechnika Opolska, którą z upoważnienia rektora uczelni reprezentuje prorektor — dr hab. inż. **Marek Tukiendorf**, prof. PO. Natomiast osobą odpowiedzialną za kwestie formalne projektu jest mgr **Joanna Gaczek** z Działu Nauki. Nasza uczelnia w drodze porozumienia przejęła rolę koordynatora wszystkich wspólnych działań partnerów.

26 lipca tego roku w Politechnice Opolskiej podpisane zostało porozumienie w tej sprawie przez prorektorów obu uczelni oraz dyrektorów instytutów badawczych. Porozumienie oprócz przedstawicieli wszystkich

Fot. J. Kawecka. Podpisanie porozumienia

jednostek partnerskich podpisał również Marszałek Województwa Opolskiego, który tym samym wprowadził Urząd Marszałkowski do konsorcjum partnerów.

Ideą powołania centrum jest skupienie posiadanych w regionie sił i środków dla prowadzenia badań, służących przede wszystkim rozwojowi gospodarki regionu. Centrum powinno też docelowo dysponować nowoczesną aparaturą najwyższej klasy, która będzie skoncentrowana w jednym miejscu co ułatwi do niej dostęp. Centrum działałoby w dwóch obszarach i zlokalizowane byłoby w dwóch miejscach:

Centrum Badawczo-Edukacyjne w Opolu, w II Kampusie Politechniki Opolskiej przy ul. Prószkowskiej, a centrum Badawczo-Wdrożeniowe usytuowane byłoby w Kędzierzynie-Koźlu na terenie ICSO „Błachownia” przy ul. Energetyków.

Celem projektu jest zapewnić odpowiedniej infrastruktury badawczej, zaplecza aparaturowego i informatycznego. Natomiast celem działalności centrum byłoby zapewnić dopływ nowoczesnych technologii, wysokiej klasy specjalistów do przemysłu, a w konsekwencji uzyskanie szybszego rozwoju gospodarczego regionu. Efektem projektu byłoby wsparcie procesu tworzenia regionalnych sieci współpracy sektora badawczo-rozwojowego z lokalnymi firmami oraz rozszerzenie możliwości badawczych i poprawa poziomu badań w jednostkach naukowo-badawczych regionu. Poza tym powodzenie projektu ułatwiłoby dostęp do nowoczesnej światowej klasy aparatury naukowcom, studentom

i doktorantom jednostek wnioskodawców. Należy również podkreślić, że Regionalne Centrum Badawczo-Rozwojowe zwiększy atrakcyjność środowiska naukowego Opolszczyzny jako partnera we współpracy międzynarodowej, w tym w europejskich programach badawczych oraz ułatwi wymianę naukowców i studentów. Podjęta przez partnerów projektu inicjatywa przyczyni się do konsolidacji, umocnienia i dalszego rozwijania wspólnych interdyscyplinarnych badań zarówno o charakterze podstawowym, jak i innowacyjnym, służącym potrzebom regionu i kraju.

Wraz z pozostałymi partnerami Politechnika Opolska ma nadzieję na pozytywne rozpatrzenie projektu i pomyślne zrealizowanie zamierzonego celu utworzenia centrum, jak i późniejszego właściwego funkcjonowania jednostki dla dobra nauki i gospodarki regionu. ◀

Joanna Gaczek, Dział Nauki

EWALUACJA KOŃCOWA JAKOŚCI KSZTAŁCENIA na kierunku wychowanie fizyczne

1. Wprowadzenie i założenia badań

Pojęcie jakości kształcenia upowszechniło się nie tak dawno i wywodzi się z nauk ekonomicznych, jest stosowane bardzo powszechnie w różnych odmianach i kontekstach. Rodowód tego pojęcia sięga starożytności; pojęciem „jakość” zaczęli posługiwać się filozofowie na przełomie V i VI w. p.n.e. Platon używał określenia *jakość* (gr. *poinotes*) do oznaczania cech rzeczy. Przypuszcza się, że Cyceon jako pierwszy przetłumaczył ten termin na łacińskie *qualitas*. Według twórcy taoizmu Lazzi (Lao-tse, ok. VI w. p.n.e.) — jakość jest doskonałością, ideałem bez wad, do którego należy dążyć. Taka definicja jest bliska współczesnej interpretacji tego pojęcia, wskazuje bowiem na konieczność doskonalenia wszystkich elementów składowych organizacji w relacji z otoczeniem w celu osiągnięcia wyrobu zaspokajającego potrzeby klientów „Jakość to jest to co zadawała, a nawet zachwyca klientów — twierdził W.E. Deming współtwórca TQM — prawie wszechobecnego systemu jakości produkcji lub usług.

Początków kompleksowego/całościowego zarządzania jakością TQM (akronim od angielskiego określenia Total Quality Management) można doszukiwać się w prac Amerykanów W. E. Deminga oraz J.M. Jurna (West- Burnham J. 1998.ss. 57–58) Istotę

tego systemu stanowią tezy:

1. Definicję jakości tworzy klient, a nie producent czy świadczący usługi.
2. Pod pojęciem klienta rozumiemy każdego, kto jest odbiorcą produktu lub usługi. Klienci dzielą się na klientów wewnętrznych (zlokalizowanych w ramach danej instytucji) i klientów zewnętrznych (zlokalizowanych w otoczeniu instytucji), a zatem, w rozumieniu TQM „nie jest tylko ta osoba, która płaci za produkt lub usługę.
3. Jakość oznacza zgodność z potrzebami, wymaganiami i standardami.
4. Do wysokiego poziomu jakości nie dochodzi się ani przez unikanie działań nie prowadzących do osiągnięcia określonych standardów, ani przez wykrywanie usterek, lecz przez ciągłe doskonalenie usługi lub produktu.
5. Działania na rzecz podnoszenia poziomu jakości są inicjowane przez kierownictwo, jednak odpowiedzialnymi za nią są wszyscy pracownicy; jakość powinna być „wpisana” w realizację każdego przedsięwzięcia.
6. Jakość jest mierzona metodami statystycznymi; cena jakości to koszt tego, co trzeba zapłacić za nieprzebranie założonych wymogów, to „luka” pomiędzy oczekiwaniami klienta a tym co mu się dostarcza.
7. Najbardziej pomocnym narzędziem przy kształtowaniu wysokiego poziomu jakości w kontaktach międzyludzkich jest efektywny zespół.
8. Kształcenie i doskonalenie pracowników mają dla sprawy jakości fundamentalne znaczenie.

Pojęcie jakości, kojarzące się głównie z wynikiem końcowym zamierzonych działań zgodnych z oczekiwaniami odbiorców, stało się podstawą badań ewaluacyjnych nad skutkami kształcenia na kierunku *wychowanie fizyczne*. Badaniami objęto 100 studentów piątego roku studiów stacjonarnych i 101 studentów studiów zaocznych. Liczebności te stanowią ponad 80% ujętych na listach studentów piątego roku. Celem badań było rozpoznanie poziomu kompetencji studentów z głównych przedmiotów humanistycznych, biomedycznych i sportowych, uzyskanie opinii o przydatności tych kompetencji w pracy zawodowej i w życiu pozazawodowym. Rozpoznawano również inne kategorie efektów, które będą tematem następnego doniesienia z badań. Ocenę poziomu jakości kształcenia oparto na samoocenie studentów, będących klientami usługi edukacyjnej świadczonej przez uczelnię. W celu określenia poziomu

oceny zastosowano pięciopunktową skalę o rosnących wartościach nominalnych: 1- poziom bardzo niski, 2- niski, 3- przeciętny, 4- wysoki, 5 bardzo wysoki. W badaniach jako zmienne zależne uznano płeć badanych i tryb studiów. W analizie statystycznej wykorzystano procentowy wskaźnik struktury i liczbowy wskaźnik kompetencji lub wskaźnik przydatności stanowiący wartość średnią przyjętej skali nominalnej.

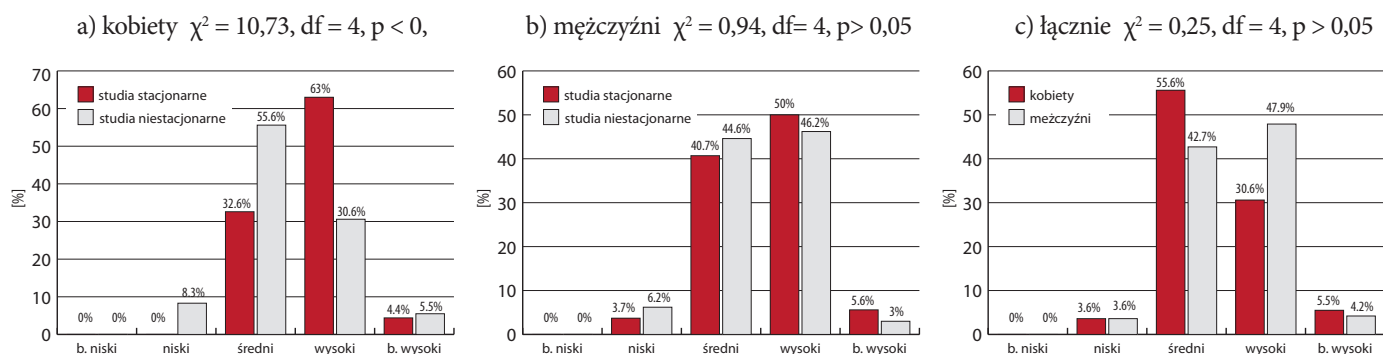
2. Poziom kompetencji z przedmiotów humanistycznych i ich przydatność

Poprzez realizację przedmiotów humanistycznych dąży się do ukazania świata wartości i uwrażliwienia na podmiotowość człowieka, jego miejsca w społeczności i możliwość wpływu na jej kreowanie, na kształtowanie postaw moralnych i rozwijanie osobowości, a poprzez to odpowiedzialności indywidualnej i społecznej za podejmowane działania. Cechy te są niezbędne w podejmowaniu i realizacji zadań dydaktyczno-wychowawczych przez nauczyciela. Ukazana w założeniach metodologicznych ciekawość badawcza zmierzała do poszukiwania odpowiedzi na pytanie jak studenci z kierunku wychowanie fizyczne, kojarzonym przede wszystkim ze sportem i biomedycznymi jego aspektami, oceniają przydatność zawodową i przydatność w życiu poza zawodowym, kompetencje nabyte z przedmiotów humanistycznych?

Prezentacje rozkładów i zróżnicowania wypowiedzi respondentów ukazane zostaną w formie graficznej w postaci diagramów rozmieszczonych na pięciopunktowej skali ocen lub postaci tabel zawierających wartości wskaźnika przydatności względnie wskaźnika kompetencji.

Analizę wyników badań rozpoczyna określenie poziomu opanowania kompetencji z dziedziny humanistycznej (rys.1). Najwięcej bo 48,2% badanych ocenia swoje kompetencje na poziomie wysokim, 42,8% na poziomie średnim i po 4,5% na poziomie bardzo wysokim lub niskim. Nie odnotowano żadnej oceny na poziomie bardzo niskim. Przy czym mężczyźni mają wyraźnie wyższe mniemanie o swoich kompetencjach (52,1% ocen powyżej średniej) niż kobiety (35,5%). Samoocena poziomu kompetencji mężczyzn ze studiów dziennych i zaocznych jest do siebie bardzo zbliżona. Natomiast występuje istotna różnica w samoocenie kobiet; kobiety ze studiów stacjonarnych uzyskały 67,4% ocen powyżej wartości średniej, a kobiety ze studiów niestacjonarnych 36,1% ($\chi^2 = 10,73$, $df = 4$, $p < 0,05$).

Dominuje u nich poziom średni (55,3%). Reasumując dotychczasowe spostrzeżenia

Rys.1. Stopień opanowania kompetencji z dziedziny humanistycznej

można powiedzieć, że w świetle badań najwyższe efekty w kształceniu z przedmiotów humanistycznych uzyskały kobiety ze studiów stacjonarnych i mężczyźni ze studiów zaocznych, natomiast stosunkowo słabe wyniki osiągnęły kobiety ze studiów zaocznych. Należy w tym miejscu zaznaczyć element subiektywności w dokonywaniu samooceny własnych osiągnięć, w tym zdolność do autokrytyki i relatywizacji. Jest to zresztą cecha wszystkich badań opartych na skalach nominalnych.

Z punktu widzenia jakości kształcenia bardzo ważna jest opinia odbiorcy o przydatność tych kompetencji w pracy zawodowej i poza nią w życiu osobistym każdego z badanych. Zestawienie wyników badań w oparciu o wartość wskaźnika przydatności przedstawiono w tabeli 1., w której równolegle prezentowana jest hierarchia przydatności w pracy i życiu pozazawodowym nabytych kompetencji z przedmiotów humanistycznych. Zdaniem badanych najwyższym uznaniem cieszą się pedagogika, psychologia, teorii wychowania fizycznego i wychowania zdrowotnego. W stopniu średnim doceniono przydatność komunikacji społecznej i socjologii. Najniższą wartość wskaźnika przydatności, zarówno w pracy zawodowej jak i życiu osobistym, uzyskały w opinii kobiet filozofia, historia i propedeutyka kultury fizycznej.

Zauważa się pewne różnicowania w stanowiskach kobiet ze studiów dziennych i studiów zaocznych; te pierwsze preferują pedagogikę i psychologię, a drugie teorię wychowania fizycznego i wychowanie zdrowotne. Być może jest to spowodowane kontekstem studiów, doświadczeniem życiowym lub atrakcyjnością prowadzenia zajęć. Na uwagę zasługuje bardzo duża różnica między górną i dolną granicą wartości wskaźnika przydatności wynosząca ponad dwa punkty, w skali pięciopunktowej (max. 4,31, min., minim. 2,29).

W opinii mężczyzn układ rangowy przedmiotów jest podobny jak u kobiet, jednak znacznie niżej ocenili oni przydatność po-

Hierarchia przydatności przedmiotów humanistycznych

Tabela 1.

A. Kobiety – łącznie (studia dzienne i zaoczne)					
Lp.	Przydatność zawodowa		Lp.	Przydatność w życiu	
	przedmioty	wskaźnik		przedmioty	wskaźnik
1.	Pedagogika	4,31	1.	Pedagogika	4,03
2.	Teoria wych. fiz.	4,20	2.	Psychologia	4,01
3.	Psychologia	4,12	3.	Wych. zdrowotne	3,91
4.	Wych. zdrowotne	3,86	4.	Komunikacja społ.	3,47
5.	Komunikacja społ.	3,39	5.	Teoria wych. fiz.	3,23
6.	Socjologia	3,15	6.	Socjologia	3,17
7.	Historia kultury fizycznej	2,92	7.	Historia kult. Fizycznej	2,84
8.	Propedeutyka kul. fizycznej	2,81	8.	Filozofia	2,75
9.	Filozofia	2,29	9.	Propedeutyka kult. Fizycznej	2,64
Wartość średnia		3,45	Wartość średnia		3,44

B. Mężczyźni – łącznie (studia dzienne i zaoczne)					
Lp.	Przydatność zawodowa		Lp.	Przydatność w życiu	
	przedmioty	wskaźnik		przedmioty	wskaźnik
1.	Pedagogika	3,83	1.	Pedagogika	3,71
2.	Teoria wych. fiz.	3,74	2.	Psychologia	3,65
3.	Psychologia	3,68	3.	Wych. zdrowotne	3,58
4.	Wych. zdrowotne	3,51	4.	Komunikacja społ.	3,35
5.	Komunikacja społ.	3,39	5.	Teoria wych. fiz.	3,30
6.	Socjologia	3,07	6.	Socjologia	2,93
7.	Historia kultury fizycznej	2,95	7.	Historia kult. Fizycznej	2,84
8.	Propedeutyka kul. fizycznej	2,87	8.	Filozofia	2,72
9.	Filozofia	2,59	9.	Propedeutyka kult. Fizycznej	2,65
Wartość średnia		3,26	Wartość średnia		3,19

szczególnych kompetencji. Tym samym uznając, iż te dziedziny wiedzy i związane z nimi umiejętności są dla nich mniej ważne w praktyce zawodowej i w życiu poza pracą zawodową. Rozkład ocen jest bardziej spłaszczony (min. 2,52) niż u kobiet, a różnica wartości wskaźnika przydatności jest wyraźnie mniejsza. W odniesieniu do przydatności zawodowej wynosi — 1,2, a przydatności w życiu — 0,5 jednostki punktowej. Można na tej podstawie wysnuć wniosek, że mężczyźni przykładali mniejszą wagę do przedmiotów humanistycznych niż kobiety

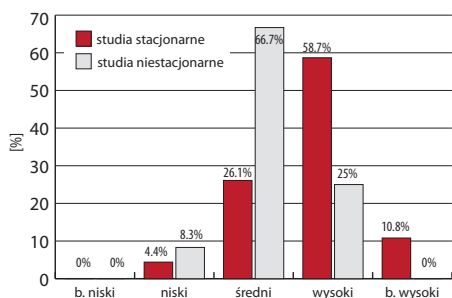
Z zestawień statystycznych (tabela 2.), dotyczących przydatności przedmiotów humanistycznych dla badanych studentów, widać wyższe zainteresowanie nimi wykazywane przez kobiety niż przez mężczyzn; dostrzegają one ich większą użyteczność zarówno zawodową jak w życiu pozazawodowym. W komentarzach, zwłaszcza kobiet, wykazywane jest zrozumienie dla gruntownej potrzeby zrozumienia człowie-

ka, jego psychiki i sposobów oddziaływania na zachowania nie tylko uczniów, ale również osób z najbliższego otoczenia, rodziny — zwłaszcza dzieci, znajomych i osób postronnych, z którymi trzeba będzie się kontaktować, a może podejmować wspólne działania. Wiedza ta jest bardzo przydatna w prowadzeniu zajęć sportowych i rekreacyjnych, a także innych działań polegających na kontaktowaniu się z innymi ludźmi, zarządzaniu zespołami ludzkimi nie tylko w sporcie. W wypowiedziach kobiet widać było większą dojrzałość społeczną i życiową, często pogłębianą refleksję nad istotą zawodu nauczyciela wychowania fizycznego. Komentarze mężczyzn na temat przydatności przedmiotów humanistycznych były bardziej skąpe i nakierowane na praktyczno-sportową stronę zastosowania tej wiedzy.

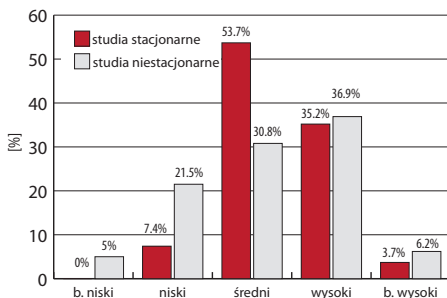
3. Poziom kompetencji z przedmiotów biomedycznych i ich przydatność

Przedmioty biomedyczne w programie studiów dotyczą poznawania *physis* — biologicznej sfery osobowości człowieka

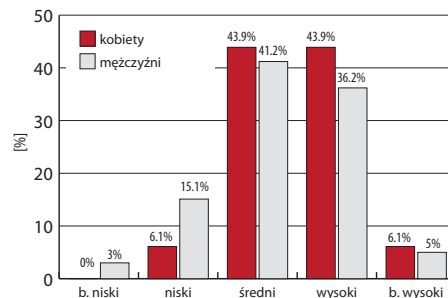
a) kobiety $\chi^2 = 17,26, df=4, p<0,01$

b) mężczyźni $\chi^2 = 10,52, df=4, p<0,05$

c) łącznie $\chi^2 = 6,43, df=4, p>0,05$

Rys.2. Samoocena poziomu nabytych kompetencji z dziedzin biomedycznych

i występujących powiązań oraz mechanizmów warunkujących kształtowania dobrego zdrowia i sprawności fizycznej człowieka. W badaniach zakwalifikowano do tej grupy przedmioty o genealogii biologicznej takie jak: biologia, anatomia, fizjologia, antropologia, z grupy dopełniającej: biochemia i biofizyka; oraz z grupy medycznej i kierunkowej: medycyna sportu, ćwiczenia korekcyjne, antropomotoryka i teoria sportu, które bazują na potencjale biologicznym organizmu ludzkiego.

Samoocena poziomu nabytych kompetencji z przedmiotów biomedycznych jest nieco niższa od oceny ich przydatności i wynosi: $W_k = 3,76$ — kobiety, $3,17$ — mężczyźni ze studiów dziennych oraz $W_k = 3,35$ — kobiety i $3,18$ — mężczyźni ze studiów zaocznych. Przedstawione na rys. 2 rozkłady samooceny uwiadcniają istotne zróżnicowanie wewnętrzne między frakcjami kobiet ($\chi^2 = 17,26, p<0,01$) a także i mężczyzn ($\chi^2 = 10,52, df=4, p<0,05$), bowiem 70% kobiet ze studiów dziennych oceniło swoje kompetencje biomedyczne powyżej wartości średniej, czyli dwukrotnie więcej niż ich koleżanki ze studiów zaocznych (36%), u których przeważają oceny średnie (67%). Zróżnicowanie wśród mężczyzn dotyczy ocen poniżej wartości średniej, gdzie mężczyźni ze studiów zaocznych w 26% wypowiedzi zaznaczyli niski lub bardzo niski poziom swoich kompetencji, a studenci ze studiów dziennych tylko 5% ocen niskich i ani jednej oceny bardzo niskiej.

W ujęciu łącznym kobiet i mężczyzn wyniki są do siebie zbliżone z lekką przewagą ocen wysokich po stronie kobiet.

Analizując wyniki badań nad przydatnością kompetencji biomedycznych (tab.2) wyraźnie widać dwa przedmioty najbardziej przydatne zarówno w pracy zawodowej jak i ich zastosowaniu w życiu pozazawodowym; są nimi ćwiczenia korekcyjne i rehabilitacyjne oraz anatomia. Natomiast najmniej przydatnymi studenci uznali antropologię, biochemię i biofizykę. Być może wskaźnik

Układ hierarchiczny przydatności przedmiotów biomedycznych

Tabela 2.

A. Kobiety – łącznie (studia dzienne i zaoczne)					
Lp.	Przydatność zawodowa		Lp.	Przydatność w życiu	
	przedmioty	wskaźnik		przedmioty	wskaźnik
1.	Ćwiczenia korekcyjne	4,71	1.	Ćwiczenia korekcyjne	4,48
2.	Anatomia	4,31	2.	Anatomia	4,06
3.	Medycyna sportu	4,09	3.	Higiena	3,93
4.	Higiena	4,08	4.	Medycyna sportu	3,81
5.	Teoria sportu	3,92	5.	Fizjologia	3,70
6.	Fizjologia	3,89	6.	Teoria sportu	3,38
7.	Antropomotoryka	3,61	7.	Biologia	3,37
8.	Biologia	3,42	8.	Antropomotoryka	3,18
9.	Biochemia	3,01	9.	Antropologia	2,89
10.	Antropologia	3,09	10.	Biofizyka	2,69
11.	Biofizyka	2,99	11.	Biochemia	2,68
Wartość średnia		3,74	Wartość średnia		3,16

B. Mężczyźni – łącznie (studia dzienne i zaoczne)					
Lp.	Przydatność zawodowa		Lp.	Przydatność w życiu	
	przedmioty	wskaźnik		przedmioty	wskaźnik
1.	Ćwiczenia korekcyjne	4,13	1.	Ćwiczenia korekcyjne	4,11
2.	Anatomia	3,92	2.	Anatomia	3,80
3.	Medycyna sportu	3,89	3.	Higiena	3,72
4.	Higiena	3,65	4.	Medycyna sportu	3,60
5.	Teoria sportu	3,62	5.	Fizjologia	3,53
6.	Fizjologia	3,60	6.	Teoria sportu	3,26
7.	Antropomotoryka	3,49	7.	Biologia	3,16
8.	Biologia	3,20	8.	Antropomotoryka	3,14
9.	Biochemia	3,01	9.	Antropologia	2,81
10.	Antropologia	3,01	10.	Biofizyka	2,59
Wartość średnia		3,48	Wartość średnia		3,37

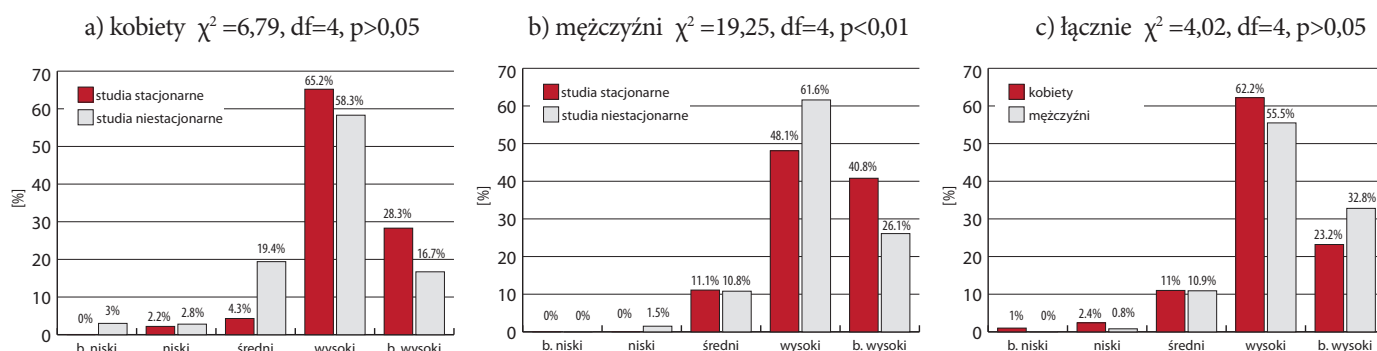
przydatności byłby wyższy gdyby dobor treści był lepiej dobrany pod kątem praktycznej użyteczności. Walorem różnicującym te kompetencje jest ich związek z praktyką, to co da się wykorzystać bardziej lub mniej bezpośrednio w prowadzeniu zajęć lub w ich przygotowaniu. Im bardziej treści programu są odległe od zastosowań praktycznych tym mniejszą mają użyteczność.

Samoocena poziomu nabytych kompetencji z przedmiotów biomedycznych jest nieco niższa od oceny ich przydatności i wynosi: $W_k = 3,76$ – kobiety, $3,17$ – mężczyźni ze studiów dziennych oraz $W_k = 3,35$ – kobiety i $3,18$ – mężczyźni ze studiów zaocznych.

4. Poziom kompetencji sportowych i ich przydatność

Trzecią dziedziną kształcenia na kierunku wychowanie fizyczne jest kształcenie w specjalnościach sportowych, będących

najbardziej wyrazistymi przejawami technologii edukacyjnej w przygotowaniu do pracy zawodowej przyszłego nauczyciela wychowania fizycznego. Ważne przy tym jest nie tylko zapoznawanie z warsztatem metodycznym obejmującym metody, formy i środki oddziaływań dydaktyczno-wychowawczych, ale również usprawnienie osobiste, opanowanie technik ruchowych z zakresu dyscyplin indywidualnych i zespołowych. Cechą dobrego nauczyciela i instruktora są wysokie kompetencje w specjalnościach sportowych, stanowiące podstawowy środek oddziaływań w procesie wychowania fizycznego. Ważne przy tym jest nie tylko zapoznawanie z warsztatem metodycznym obejmującym metody, formy i środki oddziaływań dydaktyczno-wychowawczych, ale również usprawnienie osobiste, opanowanie technik ruchowych z zakresu dyscyplin indywidualnych i zespołowych.

Rys. 3. Stopień opanowania kompetencji z przedmiotów sportowych ich przydatność

Cechą dobrego nauczyciela wychowania fizycznego powinna być wysoka sprawność ruchowa i bogaty zasób umiejętności ruchowych, mogących służyć jako wzorzec i bogata oferta ruchowa dla uczniów. W badaniach nad kompetencjami z tego zakresu rozpoznawano przydatność i poziom opanowania siedmiu podstawowych dziedzin sportowych w tym: gimnastykę, pływanie, lekkoatletykę, piłkę nożną, piłkę siatkową, piłkę koszykową, piłkę ręczną oraz interdyscyplinarną dziedzinę jaką są gry i zabawy ruchowe. Programy tych przedmiotów dotyczą opanowania umiejętności specyficznych dla danej dyscypliny lub dziedziny i tzw. „metodyk szczegółowych”, których głównym wyróżnikiem jest specyfika nauczania danej dziedziny aktywności ruchowej lub dyscypliny sportu pod względem techniki, czasem taktyki ruchu oraz obowiązujących przepisów lub reguł postępowania.

Z dydaktycznego punktu widzenia stanowią one skarbnicę ćwiczeń ruchowych czyli podstawowych środków wychowania fizycznego. Im bogatszy zasób ćwiczeń będzie posiadał nauczyciel, tym łatwiej będzie mu przeprowadzić dobrą, skuteczną, atrakcyjną lekcję wychowania fizycznego lub inne zajęcia ruchowe.

Oceniając poziom swoich kompetencji z omawianych dziedzin sportowych mężczyźni uzyskali wynik $W_k = 4,21$ i jest on trochę wyższy niż określony przez kobiety $W_k = 4,01$. W przełożeniu na skalę ocen (rys. 3.), oznacza to że 32,8% mężczyzn i 23,2% kobiet oceniło swoje kompetencje na poziomie bardzo wysokim, 55,5% mężczyzn i 62,2% kobiet na poziomie wysokim, około 10% na poziomie średnim. Tylko 3% kobiet oceniło się na poziomie niższym. W ujęciu łącznym 85% studentów ocenia swoje kompetencje jako wysokie lub bardzo wysokie. Jest to wynik rokujący nadzieje, iż z powodzeniem dadzą oni sobie radę w realizacji zdań programowych z tego zakresu w przyszłej pracy zawodowej.

Podsumowując rozpatrywanie badanych kompetencji w trzech grupach przedmiotów

Tabela 3
Wielkość wskaźników przydatności nabytych kompetencji — zestawienie zbiorcze

Płeć	Dziedziny	Przedmioty sportowe		Przedmioty humanistyczne		Przedmioty biomedyczne	
		przydatność zawodowa	przydatność w życiu	przydatność zawodowa	przydatność w życiu	przydatność zawodowa	przydatność w życiu
Kobiety		4,25	3,95	3,45	3,44	3,74	3,16
Mężczyźni		4,22	3,94	3,26	3,19	3,48	3,37
łącznie		4,24	3,95	3,36	3,22	3,61	3,27
		4,10		3,29		3,44	

kształcenia (tabela 3.) ujawnia się ich hierarchia; zarówno kobiety jak i mężczyźni nabyli największe kompetencje w przedmiotach sportowo-metodycznych ($W_k = 4,12$) na drugim miejscu znalazły się przedmioty humanistyczne (3,53) i na trzecim miejscu przedmioty biomedyczne (3,36). Poziomy kompetencji kobiet i mężczyzn w poszczególnych grupach przedmiotów są zbliżone, również nie występują różnice między studentami studiów stacjonarnych i zaocznych. Natomiast pojawiają się różnice między frakcjami badanych, ale w przypadkach pojedynczych przedmiotów, co zostało w analizie wyników badań zaznaczone. Główna kularowo teza o niższym poziomie przygotowania studentów zaocznych nie znalazła w tych badaniach potwierdzenia. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że zawarte w komentarzach wypowiedzi studentów ze studiów zaocznych były w wielu wypadkach głębsze, bardziej refleksyjne.

Stwierdzony w badaniach poziom kompetencji studentów kończących studia na kierunku *wychowanie fizyczne* jest wysoki w zakresie przedmiotów sportowych i zadowalający w odniesieniu do przedmiotów humanistycznych i biomedycznych. Podobnie oceniona została ich przydatność w przyszłej pracy zawodowej i w życiu osobistym. Uzyskane wyniki badań trudno porównać z badaniami z innych uczelni wychowania fizycznego, bowiem podobnych badań dotychczas nie prowadzono.

Piśmiennictwo

BRZEZIŃSKA A., BRZEZIŃSKI J, ELIASZ A. (red.): Ewaluacja a jakość kształcenia w szkole wyższej. Uniwersytecka Komisja Akredytacyjna, Szkoła Wyższa Psychologii

Społecznej. Wydawnictwo ACADEMICA, Warszawa 2004.

BRZEZIŃSKA A.: Miejsce ewaluacji w procesie kształcenia, (w) A. Brzezińska, J. Brzeziński, A. Eliaz (red.) Ewaluacja a jakość kształcenia w szkole wyższej. Uniwersytecka Komisja Akredytacyjna, Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej. Wydawnictwo ACADEMICA, Warszawa 2004. ss. 165–166.

CHWIROT S.: Wprowadzenie: standardy oceny jakości kształcenia – perspektywa Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej, w: Ewaluacja a jakość kształcenia w szkole wyższej, red. A. Brzezińska, J. Brzeziński, A. Eliaz. Wyd. ACADEMICA SWPS Warszawa 2004. s.6.

DENEK K.: Pomiar efektywności kształcenia w szkole wyższej. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1980

GÓRNIWICZ J., KLIMUKE., KOZŁOWSKA I.: Zarządzanie systemem jakości kształcenia w szkole wyższej i jego monitorowanie, Wyd. Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2004

KRISTOFFERSON D., SURSOCKA., WESTERHIJDEN D., Jakość kształcenia w szkolnictwie wyższym, Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, Opole 2000.

WEST-BURNHAM J.: Kompleksowe zarządzanie jakością, w: D. Ekiert - Grabowska, D. Elsner.: Red. Jakość planowanie i doskonalenie kwalifikacji zawodowych w zarządzaniu oświatą. Wydawnictwo finansowane z funduszu PHARE Unii Europejskiej – Program TERM 1998. ◀

Współpraca międzynarodowa

I TY TEŻ JESTEŚ EUROPEJCZYKIEM

W ramach projektu pod nazwą „Lokalne Spotkania Europejskie”, Polska Fundacja im. Roberta Schumana organizuje na terenie całego kraju cykl 10 imprez, których celem ma być propagowanie idei zjednoczonej Europy wśród społeczności lokalnej.

Na terenie całego kraju imprezy realizowane są w okresie od września 2007 r. do marca 2008 r. w partnerstwie ze szkołami, szkolnymi klubami europejskimi i organizacjami pozarządowymi. Spotkania finansowane ze środków Parlamentu Europejskiego organizowane są pod wspólnym hasłem „I Ty też jesteś Europejczykiem”. Również temat przewodni Lokalnych Spotkań Europejskich jest jeden: 50 rocznica podpisania Traktatów Rzymskich. Natomiast forma i charakter spotkań jest dowolny. Zależnie od woli organizatorów może to być festyn, piknik, happening, manifestacja, stoisko informacyjne, mini-koncert czy nawet kulig. Wydarzenia te zawsze mają charakter jednodniowy. Jedyne ograniczenia jakie stawia organizator to budżet imprezy, który wynosi maksimum 6 tys. złotych.

Jedno ze spotkań odbyło się w Opolu, dnia 13 października. W naszym mieście partne-

Ryszard Ciecierski i studenci Erasmusa

rem Fundacji im. Roberta Schumana zostało Publiczne Gimnazjum nr 4 im. Jana Kochanowskiego.

Impreza miała charakter happeningu i festynu. Rozpoczęła się o godz. 11.00 na Placu Wolności występem orkiestry Zespołu Szkół Elektrycznych i wspólnym odśpiewaniem „Ody do radości”. Następnie kolorowy korowód przemaszerował pod PG nr 4, gdzie każda z zaproszonych szkół zaprezentowała wybrany przez siebie kraj. Na boisku i w budynku szkoły odbył się happening.

Organizatorzy wydarzenia w Opolu zaprosili do współpracy liczne szkoły i instytucje oraz parlamentarzystów ziemi opolskiej i przedstawicieli mniejszości narodowych z województwa opolskiego. Pragnąc podkreślić zaangażowanie Politechniki Opolskiej na rzecz działań proeuropejskich oraz współpracy międzynarodowej pracownicy Działu Współpracy Międzynarodowej i Programów UE postanowili skorzystać

z zaproszenia, wzięli udział w spotkaniu i przygotowali stoisko promocyjne PO. Na naszym stoisku informacyjnym dostępne były informatory i foldery promujące uczelnię, ze szczególnym uwzględnieniem działań na arenie międzynarodowej. Przygotowane ulotki oraz prezentacje multimedialne miały zachęcić do podejmowania nauki na PO.

W festynie aktywnie wzięli udział studenci, którzy w tym roku akademickim przyjechali w ramach programu LLP Erasmus „Uczenie się przez całe życie” na naszą uczelnię oraz studenci z PO którzy podjęli naukę na zagranicznej uczelni w ramach tego programu w latach ubiegłych i obecnie chętni są dzielić się swoimi doświadczeniami z pobytu za granicą.

Podczas imprezy na specjalnie przygotowanej scenie, tancerze reprezentujący poszczególne szkoły, przebrani w charakterystyczne stroje, prezentowali tańce z różnych krajów zjednoczonej Europy. Stoiska informacyjne były okazją nie tylko do promocji krajów UE i propagowania integracji europejskiej, ale i spróbowania specjałów kuchni regionalnych. Chętni mieli możliwość wzięcia udziału w konkursie wiedzy o Unii Europejskiej. Takie spotkania z pewnością przyczyniają się do propagowania idei zjednoczonej Europy oraz promocji Unii Europejskiej w naszym regionie. ◀

Anna Pogon

ERASMUS ORIENTATION WEEK

Wraz z początkiem roku akademickiego 2007/2008 przyjechała na Politechnikę Opolską grupa 49 studentów z krajów członkowskich i stowarzyszonych Unii Europejskiej. Młodzi ludzie z takich krajów jak: Portugalia, Hiszpania, Niemcy czy Turcja postanowiła skorzystać z możliwości jakie stwarza program LLP Erasmus „Uczenie się przez całe życie” i odbyć minimum jeden semestr studiów na opolskiej uczelni. Taka forma studiowania daje im nie tylko możliwość pogłębiania wiedzy i doskonalenia umiejętności, ale jest także okazją do poznania Polski — kraju o zupełnie obcej dla nich kulturze i historii. Codzien-

Mentorzy, studenci i pracownicy DWMiPUE

ne spotkania z nauczycielami oraz kontakty z mieszkańcami Opola mają również wpływ na poprawę znajomości języka. Ponadto każdy z Erasmusów w tym roku akademickim dzięki uruchomieniu specjalnego programu (Mentor) otrzyma niezbędne wsparcie i pomoc. Na zasadzie wolontariatu, wyznaczony Mentor, którym jest student bądź pracownik PO, opiekuje się jednym lub grupą zagranicznych studentów.

W ramach „Erasmus Orientation Week”, w dniach 5–6 października grupa zagranicznych studentów wraz z Mentorami oraz pracownikami Działu Współpracy Międzynarodowej i Programów UE udała się na rekreacyjną wycieczkę do Jarnołtówka. Celem wyjazdu było wzajemne poznanie się

i integracja całej grupy. Malownicze krajobrazy Gór Opawskich oraz luźna atmosfera spotkań spowodowała, że cała grupa doskonale się bawiła i czuła w swoim towarzystwie.

Po przyjeździe na miejsce, zakwaterowaniu i wspólnym obiedzie mimo niesprzyjającej aury postanowiliśmy zdobyć najwyższy szczyt polskiej części Gór Opawskich - Biskupią Kopę (889 m n.p.m.). Wspinaczka trwała nieco dłużej niż zwykle z powodu dokuczliwego deszczu i gęstej mgły. Niestety z tego też powodu nie mogliśmy podziwiać przepięknego widoku jaki rozpościera się zwykle z góry. Jednak satysfakcja po zdobyciu szczytu była ogromna. Zmęczeni ale szczęśliwi wracaliśmy na zasłużony odpoczynek do miejsca zakwaterowania.

Po kolacji odbyły się zabawy i quizy integracyjne, których celem było wzajemne jeszcze lepsze poznanie się, jak też sprawdzenie wiedzy o Polsce i języku polskim. Uczestnicy mogli wykazać się również kreatywnością i pomysłowością. Jedną z gier polegała na pracy w grupach. Uczestnicy poszczególnych grup mieli za zadanie wymyślić nazwę swojego kraju i namalować jego flagę, a także w sposób przekonujący uzasadnić swój wybór i motywy jakimi się kierowali. Wieczór pełen wrażeń zakończyła wspólna zabawa i tańce. ◀

Oprac. Małgorzata Gluszek i Anna Pogan

Z życia Uczelni

...I ZNÓW ZABRZMIAŁ GAUDEAMUS

Inauguracja roku akademickiego jest jednym z najważniejszych, jeśli nie najważniejszym wydarzeniem w życiu każdej uczelni. Wiążąc się z powitaniem nowego rocznika studentów i wyznaczeniem kolejnych celów, jest świętem wyzwań i nadziei. Nic zatem dziwnego, że zyskuje nie tylko uroczystą, ale także radosną oprawę. Niezmiennie, już od czterdziestu dwóch lat.

Tym razem rok akademicki zainaugurowano w świeżo wybudowanej hali sportowej przy ul. Małopolskiej (nie bez kozery rektor UO **Stanisław Nicieja** zauważył później, że każda uroczystość na politechnice wiąże się z olśnieniem gości nowym obiektem).

Po powitaniu wszystkich gości przez rektora Jerzego Skubisa, oraz przemówieniu, którego treść publikujemy poniżej, głos zabrali przedstawiciele władz miasta: wicewojewoda **Dariusz Madera**, który pogratulował udanego roku akademickiego i podarował bibliotece Atlas Rzeczypospolitej (o tym pokaznych gabarytów tomie rektor Skubis zażartował, że jest obowiązkową lekturą w pierwszym semestrze); marszałek województwa opolskiego **Józef Sebesta**, który podkreślił, że rozwój regionu powiązany jest z nauką, oraz wiceprezydent Janusz Kwiatkowski, który nazwał inżynierów „oficerami I linii polskiej gospodarki”. Przy okazji tej interesującej przenośni, warto nadmienić,

Justyna Kubis, Krzysztof Jakubicki i Ewa Tula

ze hasło prorektora **Jerzego Jantosa** wykorzystane w kampanii reklamowej PO „nadchodzi czas inżynierów” okazało się niezwykle nośne, zostało bowiem zacytowane zarówno przez wojewodę jak i prezydenta. Po włodarzach Opolszczyzny, głos zabrał rektor uniwersytetu Opolskiego prof. **Stanisław S. Nicieja**, który wskazał na fenomen opolskiego środowiska naukowego, jego zgodność i siłę, dzięki której buduje się nowa tożsamość miasta. Okolicznościowe życzenia popłynęły również ze strony ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego **Michała Seweryńskiego**, który złożył na ręce uczelni list, odczytany przez prorektora ds. nauki **Marka Tukiendorfa**.

Kolejnym punktem uroczystości była Immatrykulacja studentów I roku, poprowadzona przez prorektora ds. studenckich **Jerzego Jantosa**. Przedstawiciele wszystkich 16 kierunków studiów przed pasowaniem ślubowali

- *strzec godności akademickiej i dobrego imienia Politechniki Opolskiej,*
- *wytrwale zdobywać wiedzę oraz stale ją pogłębiać,*
- *dociekać prawdy, głosić ją oraz dawać jej świadectwo swoim postępowaniem,*
- *przestrzegać zasad tolerancji międzyludzkiej,*
- *powstrzymywać się od zażywania środków odurzających,*
- *okazywać szacunek nauczycielom akademickim i pracownikom Uczelni, oraz kolegom.*

Po lewej studenci immatrykulowani

Nie bez powodu rektor Jantos czas studiów określił czasem kształtowania charakteru. Następne słowa należały do przedstawiciela samorządu studenckiego **Piotra Sieńskiego**, który zapowiedział młodszym kolegom stopy opakowań po kawie jako pamiątkę wielu sesji egzaminacyjnych, ale też nazwał studia czasem wielkiej szansy. Studentów i wszystkich gości uroczystości powitała także **Violetta Stecyk**, przewodnicząc samorządu doktorantów PO, która zachęciła do

Od lewej: A. Cichoń, J. Krych, J. Skubis

rozważenia kariery naukowej, jako sposobu samorealizacji.

Tradycją uroczystości inaugurującej rok akademicki jest wręczenie pracownikom Uczelni odznaczeń za osiągnięcia w działalności naukowo-dydaktycznej, wychowawczej i organizacyjnej. I tak, z rąk pani proktora ds. organizacyjnych dr Aleksandry Żurawskiej medal Komisji Edukacji Narodowej otrzymali:

dr inż. Andrzej Cichoń (Wydział Elektrotechniki Automatyki i Informatyki),

dr inż. Sebastian Borucki (Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki),

mgr Mirosław Szumny (Studium Języków Obcych),

dr inż. Jadwiga Krych (Wydział Elektrotechniki Automatyki i Informatyki)

Podczas inauguracji wyróżnienia otrzymali także studenci, dla których — jak zaznaczył w swoim powitaniu rektor Skubis, zorganizowana była głównie uroczystość.

Karina Kochanek, studentka I roku *europaistyki* studiów stacjonarnych II stopnia na Wydziale Zarządzania i Inżynierii Produkcji otrzymała przyznawane już od 10 lat Stypendium imienia **prof. Oswalda Matei** dla studenta wyróżniającego się bardzo dobrymi wynikami w nauce, a równocześnie wykazującego się dużą aktywnością w działalności naukowej.

Przemysław Sienkiewicz i **Marek Wilk**, studenci V roku *informatyki* stacjonarnych studiów magisterskich otrzymali roczne stypendia za dobre wyniki w nauce ufundowane przez opolską firmę **ATEL Electronics**.

Paweł Walasek student IV roku budownictwa otrzymał nagrodę pieniężną za wybitne osiągnięcia w nauce, ufundowaną przez niezwykłego już wielkiego przyjaciela Poli-

techniki Opolskiej i Wydziału Budownictwa, prof. **Jamesa Attwooda**, z Invernes College Szkocji.

Po dopełnieniu owej miłej okoliczności wyróżnień, rozległo się trzykrotne uderzenie berłem rektorskim w biał, oczekiwana przez wszystkich formuła: „Rok akademicki 2007/2008 w Politechnice Opolskiej ogłaszam za otwarty!” a także radosny Gaudeamus, odśpiewany przez Chór Akademii Morskiej w Gdyni, pod batutą **Karola Hilli**. Trzeba bowiem zaznaczyć, że niezapomnianą atrakcją uroczystości był udział śpiewaków, którzy przyjechali z dalekiego Bałtyku specjalnie po to, aby u boku Orkiestry Politechniki Opolskiej uświetnić inaugurację i nadać jej muzycznej oprawie niezwyklego charakteru.

Goście inauguracji wysłuchali następnie interesującego wykładu prof. **Anny Walaszek-Babiszewskiej** „Nauka na tropach inteligencji w przyrodzie”.

Zwieńczeniem imprezy stał się natomiast tradycyjny poczęstunek w namiocie, gdzie przy dźwiękach orkiestry i lampce wina spotkali się przedstawiciele świata nauki, przemysłu i kultury, wspólnie celebrujący początek roku akademickiego.

Wypada nam powtórzyć za inaugurującym rok rektorem Skubisem: **QUOD BONUM FELIX FAUSTUM FORTUNATUMQUE SIT** — Oby to było dla szczęścia, dobra i pomyślności. ◀ L. S-G.

Od lewej: A. Żurawska, J. Skubis, D. Madera

prof. A. Walaszek-Babiszewska

WIELOLETNIA PRACA ORGANICZNA NAD ROZWOJEM POLITECHNIKI OPOLSKIEJ PRZYNOŚI EFEKTY

Wystąpienie JM Rektora PO, prof. dra hab. inż. Jerzego Skubisa na uroczystym, otwartym posiedzeniu senatu, inaugurującym rok akademicki 2007/2008 w Politechnice Opolskiej.

Dostojni Goście!
Wysoki Senacie!
Szanowni Państwo!
Drodzy Studenci!

Politechnika Opolska inauguruje 42 rok działalności akademickiej. Niech Państwo pozwolą, że krótko przedstawię najważniejsze dokonania minionego roku akademickiego i główne zamierzenia na nadchodzący rok. Politechnika Opolska wykształciła do tej pory 23 tysiące 523 inżynierów i magistrów inżynierów. W tym roku akademickim studiować będzie 13,2 tys. osób, w tym na studiach stacjonarnych 8 700 i 450 niestacjonarnie. W dniu dzisiejszym inauguruje studia na pierwszym roku 3617 studentów. Kadre dydaktyczną politechniki stanowi 125 profesorów i doktorów habilitowanych, 250 doktorów, 170 doktorantów i asystentów. Proces dydaktyczny i badania naukowe wspomaga 450 pracowników technicznych i administracyjnych. Od bieżącego roku akademickiego prowadzimy studia na 17 kierunkach; kierunki nowouruchomione to *mechatronika* oraz *administracja gospodarcza i biznesowa*. Prowadzimy studia doktoranckie (III stopnia) w trzech dyscyplinach, na których w tym roku podejmiemy naukę 90 doktorantów.

Politechnika Opolska jest akademicką uczelnią autonomiczną, spełniającą w tym zakresie warunki sformułowane w ustawie „Prawo o Szkolnictwie Wyższym”. Posiadamy uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w czterech dyscyplinach i do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w trzech dyscyplinach. W nadchodzącym roku akademickim planujemy wystąpienie o uprawnienia doktorskie w trzech kolejnych dyscyplinach, a mianowicie: *inżynieria chemiczna i procesowa*, *ekonomia*, *nauki o kulturze fizycznej*.

W roku akademickim, który minął za najważniejsze dla funkcjonowania politechniki uważam:

- przygotowanie przez Wydział Budownictwa i przedstawienie w Centralnej Komisji wniosku o prawa habilitowania

w dyscyplinie *budownictwo* – i uzyskanie tych praw,

- przygotowanie i przedstawienie w Centralnej Komisji dwóch wniosków o prawa doktoryzowania: z Wydziału Mechanicznego w obszarze *mechanika* i z Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii w *naukach o kulturze fizycznej*,
- zwiększenie liczby projektów badawczych finansowanych przez MNiSzW z 26 do 41,
- podpisanie umów o szerokiej współpracy naukowo-dydaktycznej z firmami Siemens i EnergiaPro oraz włączenie politechniki do danych regionalnych projektów: Autostrada Nowych Technologii i Konsorcjum Polska Miedź S.A.

W działalności dydaktycznej bardzo ważnym było uzyskanie akredytacji Państwowej Komisji Akredytacyjnej przez trzy kierunki: *elektrotechnikę*, *automatykę* i *robotykę* oraz *edukację techniczno-informatyczną*. Drugie ważne osiągnięcie w dydaktyce to utworzenie studiów II stopnia (magisterskich) na dwóch kierunkach: *europaistyce* oraz *automatyce i robotyce*. Na wszystkich kierunkach zmodernizowano plany i programy nauczania.

Działalność międzynarodowa uczelni obejmowała realizację 21 projektów finansowanych z UE, o łącznej wartości 33 mln. zł. W minionym roku akademickim 91 naszych studentów co najmniej jeden semestr, studiowało w politechnikach w krajach UE, a 25 studentów zagranicznych w naszej uczelni. Aktualnie mamy podpisane

umowy z 48 uczelniami partnerskimi we wszystkich krajach unii, w których oferujemy naszym studentom 162 miejsca. Także 37 naszych nauczycieli akademickich prowadziło wykłady w tych uczelniach, jako visiting professors.

Miniony rok był dla politechniki bardzo udany pod względem inwestycji i remontów. W II Kampusie przy ul. Prószkowskiej oddaliśmy do użytku nowoczesny kompleks sportowo-dydaktyczny, obejmujący: trzy hale sportowe, krytą bieżnię, największą w Opolu siłownię i nowoczesną aulę dla Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii. Po wielu latach budowy został przekazany do użytkowania tzw. „Łącznik” między trzema akademikami przy ul. Mikołajczyka, z główną aulą politechniki, salami audytorijnymi i innymi salami dydaktycznymi. Obiekt ten, budowany ze środków naszego ministerstwa, po wykończeniu biblioteki i części socjalnej dla studentów, powiększy powierzchnię dydaktyczną uczelni o 6400 m². Dla zaspokojenia potrzeb rekreacyjnych studentów, w minionym roku została wybudowana i oddana do użytku sala rekreacyjno-sportowa, w której ma miejsce dzisiejsza inauguracja. Wszystkie trzy akademiki przy ul. Mikołajczyka zostały ocieplone i uzyskały nowe elewacje. W II Kampusie, ze środków własnych uczelni wykonano prace adaptacyjne w budynku o powierzchni 2700 m², który oddano w użytkowanie Wydziałowi Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki.

Z działalności organizacyjnej i promocyjnej wymieniłem tylko najważniejsze przedsięwzięcia:

uchwalono nowy statut politechniki, utworzono szósty wydział: Wydział Edukacji Technicznej i Informatycznej, zmieniono nazwę Wydziału Elektrotechniki i Automatyki na Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, uroczystie obchodzono Jubileusz 40-lecia uczelni, co podkreślono wydawnictwem okolicznościowym. W uroczystościach uczestniczyło wielu rektorów i innych gości, w tym: 26 października ubiegłego roku wizytę w uczelni złożył Prezydent RP **Lech Kaczyński**, nadano pierwszy w historii Politechniki Opolskiej doktorat honorowy naszej uczelni. Tytuł ten otrzymał Pan Prof. dr hab. inż. **Jerzy Buzek**, współpraca między uczelnią a Prezydentem Miasta Opola, Panami Marszałkami i Zarządzeniem Województwa oraz między Wojewodą Opolskim była bardzo intensywna, obejmowała wiele przedsięwzięć i układała się bardzo dobrze, w roku 2007 z budżetu państwa na kształce-

nie i badania uzyskaliśmy budżet o 8% większy w stosunku do roku poprzedniego.

Ostatni element, na który pragnę zwrócić uwagę, to wysokie miejsca w rankingach przygotowywanych przez różne ośrodki i tak: 15 miejsce w kraju w rankingu wszystkich uczelni według „Newsweeka” i 59 miejsce w rankingu „Perspektyw”, 11 miejsce w kraju wśród wszystkich uczelni pod względem efektywności patentowej, a pod względem wymiany studentów z innymi krajami UE miejsce 25.

Wymienione osiągnięcia naszej uczelni to wysiłek wielu naszych pracowników: nauczycieli akademickich, pracowników technicznych i administracyjnych, a także naszych studentów. Całej społeczności akademickiej politechniki składam w tym miejscu wyrazy najgłębszego uznanowania. Dziękuję za ich wysiłek i trud, za serce i poświęcenie dla naszej uczelni. Liczę, iż to wsparcie będzie miało miejsce także w nadchodzącym i następnych latach funkcjonowania uczelni.

Rok akademicki 2007/2008 stawia przed nami nowe wyzwania. Najważniejszym jest uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w dwóch kolejnych dyscyplinach. Przedsięwzięciem strategicznym dla uczelni, o dalekosiężnych skutkach, są starania o powołanie w Politechnice Opolskiej Instytutu Konfucjusza. Instytut ten promowałby naukę języka chińskiego, kulturę tego kraju i ułatwiałby kontakty gospodarcze z Państwem Środka.

Nadchodzący rok akademicki otwiera przed politechniką dobre perspektywy inwestycyjne. Na indykatywnej liście projektów przewidzianych do finansowania z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Opolskiego na lata 2007–2013, znalazły się dwa projekty zgłoszone przez naszą uczelnię. Jeden dotyczy adaptacji budynku o powierzchni 13.000 m² na cele dydaktyczne i badawcze dla Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii. Drugi budowy skrzydła dydaktycznego Wydziału Budownictwa, przy ul. Katowickiej. Łączna wartość tych projektów wynosi ponad 48 mln zł, w tym niestety przewidywany jest bardzo wysoki wkład własny uczelni, w wysokości ok. 17 mln. zł. Ta kwota może stanowić barierę w realizacji przygotowanych projektów ponieważ uczelnia praktycznie nie posiada własnych dochodów finansowych. Wyrażam w tym miejscu nadzieję, iż nasze starania w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego na pokrycie tych wkładów zostaną uwieńczone powodzeniem. Bardzo nas cieszy, iż władze regionalne i wojewódzkie dostrzegają zaan-

gażowanie i starania politechniki na rzecz metropolitalnego rozwoju miasta i regionu. Raz jeszcze dziękuję Panom Marszałkom, Zarządowi Województwa i wszystkim którzy przyczynili się do uwzględnienia tych projektów w Regionalnym Programie Operacyjnym. Liczymy także, iż dwa kolejne projekty z naszej uczelni — jeden dotyczący wspólnie z miastem budowy krytej pływalni i drugi dotyczący centrum logistycznego uczelni — także uzyskają środki na ich finansowanie.

Od 1 października br. zaczyna funkcjonować w naszej uczelni „system oceny jakości kształcenia”, z którym wiążemy nadzieje podniesienia poziomu prowadzonej dydaktyki. Dążymy do takiego kształcenia magistrów i inżynierów, aby wszyscy nasi absolwenci mogli, tak jak do tej pory, skutecznie konkurować na krajowym i europejskim rynku pracy.

Dla przyszłości politechniki ważna jest konieczność wypracowania w bieżącym roku planu strategicznego rozwoju uczelni obejmującego dwa okresy programowania w UE, łącznie na lata 2007–2019. Jeszcze w tym roku kalendarzowym rozpoczniemy w senacie i na wydziałach stosowną dyskusję tak, aby przed wakacjami ustępujący senat mógł przyjąć uchwałę.

Najbliższy rok akademicki jest też rokiem wyborczym w polskich uczelniach. Senat Politechniki Opolskiej na posiedzeniu w dniu 16 maja br. przyjął kalendarz wyborczy i tak: 12 marca 2008 roku odbędą się wybory rektora politechniki, 18 kwietnia wybory dziekanów i 27 maja wybory nowego senatu uczelni. Kadencja nowych władz, zgodnie z ustawą „Prawo o Szkolnictwie Wyższym”, będzie kadencją czteroletnią.

Uczelnie wyższe nie funkcjonują w próżni — są częścią struktury państwa i biorą udział w życiu publicznym kraju. Dla ich dobrego funkcjonowania niezbędny jest spokój społeczny, stabilne prawo, przewidywalne finansowanie i konsensus odnośnie zasad i wartości, których przestrzegamy w naszym funkcjonowaniu. Wyrażam nadzieję, że przyszłość będzie dla nas łaskawa i warunki te będą spełnione.

Konieczność zachowania szerokiej autonomii akademickiej wynika z odpowiedzialności przed społeczeństwem. Nasza akademicka odpowiedzialność obejmuje kultywowanie tradycji i norm akademickich, rozwój i udostępnienie wiedzy, powstające w wyniku poszukiwania prawdy oraz rzetelne kształcenie studentów, którzy obdarzyli nas zaufaniem. Politechnika Opolska w swoim działaniu odwołuje się do tego etosu i tradycji uniwersytetu europejskiego.

Takie rozumienie roli uczelni powoduje, iż w działalności musimy kierować się nie tyle względami doraźnymi, ale raczej perspektywą długofalową i spojrzeniem w przyszłość. To podejście sprzyja rozwojowi opolskiego środowiska akademickiego i decyduje o perspektywie cywilizacyjnej i kulturowej regionu Opolszczyzny w zjednoczonej Europie. Niezależnie od spraw ogólnych, na które mamy wpływ bardzo ograniczony, większość leży w naszych rękach np.: kształt organizacyjny, poziom naukowy i atrakcyjność dydaktyczna naszej uczelni zależy od nas samych. W tym zakresie jako środowisko akademickie — winniśmy od siebie więcej wymagać, efektywniej pracować i bardziej utożsamiać się z naszą uczelnią. W dniu uroczystej inauguracji warto wyartykułować tę krytyczną refleksję dotyczącą słabych stron naszego funkcjonowania, gdyż tylko w ten sposób możemy określić obszary, w których nasza działalność winna być lepsza. Wybór naszej uczelni przez 12,5 tys. studentów jest wyrazem uznania i zaufania do nas jako środowiska akademickiego. Ten wybór zobowiązuje.

W rozpoczynającym się dzisiaj roku akademickim wiele uwagi pragniemy też poświęcić bezpieczeństwu naszego funkcjonowania, realizować programy walki z uzależnieniami, stwarzać naszym studentom jak najlepsze możliwości rozwoju osobowości i kształtowania postaw prospołecznych. W tym celu będziemy kontynuowali modernizację siatek i programów studiów w taki sposób, aby studenci politechniki mieli ułatwiony dostęp do korzystania z dóbr kultury, opolskich muzeów i teatrów, a także do wiedzy społecznej i humanistycznej.

Drody studenci!

W tym uroczystym dniu inauguracji życzę Wam wszystkim, aby to był dla Was dobry rok. Abyście pilnie, z zapałem i z ciekawością zdobywali wiedzę i kompetencje zawodowe. Jak najszerzej korzystajcie z potencjału politechniki. Do Waszej dyspozycji pozostają największe w regionie, liczące 440 tys. zbiory biblioteki technicznej. Odwiedzajcie to miejsce jak najczęściej.

Szeroko korzystajcie z możliwości studenckiego życia kulturalnego, turystycznego i sportowego. Warto także uczestniczyć w studenckim ruchu naukowym prowadzonym przez 16 kół naukowych działających w politechnice. Czas studiów to także czas kształtowania Waszej osobowości, krystalizowania poglądów i postaw społecznych. W poszukiwaniach odpowiedzi na ważne dla Was pytania i szukaniu wzorców na dorosłe życie pamiętajcie o Dusza-

sterstwach Akademickich stanowiących ważny element środowiska akademickiego. Szeroko korzystajcie z istnienia w Opolu drugiej dużej uczelni akademickiej — Uniwersytetu Opolskiego, a także Państwowej Wyższej Szkoły Medycznej i Wyższej Szkoły Zarządzania i Administracji. Studenci i pracownicy stanowią jedno wspólne środowisko akademickie Opola, które jest wielką wartością naszego miasta. Immatrykulowanym dzisiaj studentom gratuluję wyboru uczelni. Jestem przekonany,

iż za pięć lat będziecie świętowali owoce Waszych studiów. W dzisiejszym świecie ważny jest nie tylko sam dyplom ukończenia studiów — również to, jaka uczelnia go wydała. Dyplomy inżynierów i magistrów inżynierów naszej politechniki są znakomitą przepustką do uzyskania dobrej pracy oraz rozwijania kariery zawodowej w gospodarce i życiu społecznym. „Nadchodzi czas inżynierów” — niech to motto tegorocznej rekrutacji na naszej uczelni będzie dla Was zachętą do pilnych i udanych

studiów. Życzę Wam, aby te pięć młodych lat Waszego życia w naszej uczelni było okresem udanym, abyście w tym czasie zyskali wielu przyjaciół. Z godnością noście miano studenta Politechniki Opolskiej! Życzę wszystkim studentom politechniki i wszystkim jej pracownikom, aby w rozpoczynającym się roku akademickim pomyślnie zrealizowali swoje plany i zamierzone cele. **Rok akademicki 2007/2008 w Politechnice Opolskiej uważam za otwarty. Quod bonum felix, faustum fortunatumque sit!** ◀

NAGRODY REKTORA

Każdego roku grupa wybijających się pracowników politechniki — zarówno dydaktyków, jak i osób związanych z administracją — zostaje wyróżniona Nagrodą Rektora. Podczas okolicznościowego spotkania 25 października w Nowej Sali Senatu rektor **Jerzy Skubis** przekazał wszystkim nagrodzonym dyplomy i słowa serdecznych gratulacji. Przyłączając się do nich prezentujemy wykaz laureatów nagrody rektora.

E. Macha, J. Skubis

A. Tomanek, L. Prucnal

LAUREACI NAGRODY JM REKTORA – NAUCZYCIELE AKADEMICKY

Lp	Tytuł/stopień naukowy lub zawodowy Imię i nazwisko	Liczba punktów	Stopień nagrody	Rodzaj osiągnięcia
NAGRODY INDYWIDUALNE				
1	Prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kotowski	264,0	I	Za osiągnięcia naukowe, a w szczególności za publikacje i działalność wdrożeniową
2	Prof. dr hab. inż. Ewald Macha	197,0	I	Za cykl publikacji z zakresu wieloosiowego zmęczenia materiałów i konstrukcji
3	Dr hab. inż. Tadeusz Łagoda, prof. PO	195,8	I	Za osiągnięcia naukowe i rozwój młodej kadry naukowej w zakresie oceny trwałości zmęczeniowej materiałów i konstrukcji
4	Prof. dr hab. Aleksandr Hachkevych	194,6	I	Za osiągnięcia naukowe w dziedzinie matematyki, a w szczególności za cykl artykułów i referatów z zakresu zastosowań matematyki w rozwiązywaniu zagadnień granicznych w modelach matematycznych opisujących procesy fizyko-mechaniczne w ciałach stałych przy kompleksowych obciążeniach
5	Prof. dr hab. inż. Roman Ulbrich	170,5	I	Za cykl publikacji oraz działalność organizacyjną w obszarze badań naukowych z zakresu inżynierii środowiska i inżynierii procesowej
6	Dr hab. inż. Tomasz Boczar, prof. PO	169,6	I	Za osiągnięcia naukowe z zakresu zastosowania metody emisji akustycznej i spektrofotometrii optycznej w diagnostyce układów izolacyjnych transformatorów elektroenergetycznych oraz za kształcenie kadry naukowej i działalność organizacyjną
7	Prof. dr hab. Stefan Szymura	142,0	I	Za osiągnięcia naukowe i organizacyjne z dziedziny fizyki, a w szczególności za cykl publikacji z zakresu badań właściwości fizycznych materiałów magnetycznych i stali konstrukcyjnych
8	Dr hab. inż. Stanisław Witczak, prof. PO	131,6	I	Za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych oraz działalności organizacyjnej i kształcenia kadry naukowej
9	Dr hab. inż. Dariusz Zmarzły, prof. PO	131,5	I	Za osiągnięcia naukowe dotyczące badania zjawisk elektryzacji strumieniowej
10	Prof. dr hab. inż. Leon Troniewski	120,4	I	Za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną w 2006 r.
11	Dr Andrzej Kozdraś	119,2	II	Za osiągnięcia naukowe i organizacyjne, w szczególności za cykl artykułów naukowych z dziedziny fizyki ciała stałego poświęconych badaniom właściwości materiałów amorficznych

12	Dr hab. Roman Nowacki, prof. PO	117,0	II	W dziedzinie nauk o kulturze fizycznej, a w szczególności za cykl publikacji i książkę pt. „Wybitni przedstawiciele kultury europejskiej. Przemysław Dąbkowski – uczyony, pisarz, podróżnik”. OW PO, Opole 2006
13	Prof. dr hab. inż. Marian Łukaniszyn	111,2	II	Za osiągnięcia naukowe i działalność organizacyjną w dziedzinie elektrotechniki
14	Prof. dr hab. inż. Grzegorz Gasiak	107,2	II	Za cykl publikacji, patenty, rozwój kadry naukowej, udział w międzynarodowym projekcie badawczym oraz za działalność organizacyjną
15	Dr hab. Stanisław Zagórny, prof. PO	101,0	II	Za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne uzyskane w 2006 r.
16	Prof. dr hab. inż. Zdzisław Kabza	94,8	II	Za osiągnięcia naukowo – dydaktyczne i organizacyjne
17	Dr Mariusz Mięgała	89,7	II	Za osiągnięcia naukowe, a w szczególności za publikacje i referaty naukowe z zakresu nauk o kulturze fizycznej
18	Dr Zbigniew Borysiuk	83,5	II	Za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne oraz działalność organizacyjną z zakresu nauk o kulturze fizycznej
19	Dr inż. Dariusz Rozumek	77,2	II	Za osiągnięcia naukowe z zakresu badania rozwoju pęknięć zmęczeniowych z użyciem całki J w materiałach sprężysto – plastycznych
20	Dr Czesław Górecki	75,3	II	Za osiągnięcia naukowe i organizacyjne, a w szczególności za cykl artykułów naukowych z dziedziny fizyki ciała stałego poświęconych badaniom własności materiałów amorficznych
21	Dr inż. Sławomir Zator	71,5	II	Za osiągnięcia naukowe, a w szczególności za publikacje z zakresu metrologii pomiaru wielkości energetycznych oraz racjonalnego wykorzystania energii w energetyce komunalnej i zawodowej
22	Dr inż. Norbert Szmolke	70,5	II	Za cykl publikacji z hydrodynamiki procesów fluidalnych oraz za działalność naukową i organizacyjną
23	Dr inż. Krzysztof Górecki	68,7	II	W dziedzinie współpracy międzynarodowej za koordynowanie i uczestnictwo w projekcie pn.: „Współpraca Politechniki Opolskiej i Technicznego Uniwersytetu w Ostrawie w zakresie racjonalnego wykorzystania energii”
24	Dr inż. Wiesław Tarczyński	68,0	II	Za badania naukowe z zakresu elektrotechniki i elektroniki, a w szczególności za publikacje i patenty dotyczące lokalizacji uszkodzeń w liniach elektroenergetycznych
25	Dr hab. inż. Zbigniew Giergiczny, prof. PO	62,0	II	Za działalność naukowo-badawczą w zakresie stosowania surowców odpadowych do produkcji trwałych materiałów budowlanych (cementu, betonu)
26	Dr Dariusz Nawarecki	60,8	II	Za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne oraz działalność organizacyjną
27	Dr inż. Andrzej Witkowski	60,5	II	Za osiągnięcia w pracy naukowej z zakresu informatyki procesowej w automatyce, robotyce i energoelektronice
28	Prof. dr hab. inż. Józef Kędzia	Poza punktacją	II	Za działalność organizacyjną, a w szczególności za wdrożenie procedur habilitacyjnych i profesorskich na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki
29	Dr inż. Wilhelm Jan Tic	57,0	III	Za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne w zakresie technologii chemicznej i inżynierii środowiska
30	Dr hab. Janusz Iskra, prof. PO	56,2	III	W dziedzinie nauk o kulturze fizycznej za osiągnięcia naukowe, organizacyjne i dydaktyczne
31	Dr hab. inż. Zbigniew Zembaty, prof. PO	54,5	III	W dziedzinie budownictwa za cykl publikacji z zakresu dynamiki budowli
32	Dr Stanisław Wiejak	50,0	III	Za osiągnięcia naukowe w dziedzinie chemii, a w szczególności za patenty poświęcone chemii pochodnych L-ornityny i L-lizyny, kluczowych aminokwasów w syntezach peptydów biologicznie czynnych, w tym leków peptydowych
33	Dr hab. inż. Wojciech Anigacz, prof. PO	35,5	III	Za cykl publikacji z zakresu gruntowo – stalowych konstrukcji mostowych
NAGRODY INDYWIDUALNE DLA MŁODYCH PRACOWNIKÓW NAUKI				
34	Dr inż. Damian Bęben	Poza punktacją	I	Za osiągnięcia naukowe, a w szczególności za cykl publikacji z zakresu gruntowo – stalowych konstrukcji mostowych
35	Dr inż. Andrzej Cichoń	Poza punktacją	I	Za osiągnięcia naukowe, a w szczególności za cykl publikacji i zakończoną rozprawę doktorską, związane z udoskonaleniem metody emisji akustycznej w diagnostyce transformatorów elektroenergetycznych
36	Dr inż. Sebastian Borucki	Poza punktacją	I	Za osiągnięcia naukowe, a w szczególności za cykl publikacji i zakończoną rozprawę doktorską z zakresu diagnostyki wysokonapięciowych układów izolacyjnych
37	Dr inż. Aleksander Karolczuk	Poza punktacją	II	Za osiągnięcia naukowe w zakresie wytrzymałości zmęczeniowej materiałów i konstrukcji
38	Dr inż. Krystian Czernek	Poza punktacją	II	Za osiągnięcia naukowe z zakresu inżynierii procesowej uzyskane w 2006 r.

39	Dr inż. Krzysztof Kluger	Poza punktacją	II	Za obronioną rozprawę doktorską oraz publikacje z zakresu wytrzymałości zmęczeniowej materiałów i konstrukcji
40	Dr Jacek Soboń	Poza punktacją	III	Za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne oraz działalność organizacyjną w grupie młodych pracowników nauki, a w szczególności za obronioną rozprawę doktorską
41	Dr inż. Grzegorz Robak	Poza punktacją	III	Za wyróżnioną rozprawę doktorską pt. „Trwałość materiałów przy zginaniu ze skręceniem w zakresie propagacji pęknięć” i publikacje z nią związane
42	Dr inż. Krzysztof Wróbel	Poza punktacją	III	Za wyróżnioną rozprawę doktorską oraz cykl publikacji z zakresu elektrotechniki
43	Dr Rafał Tataruch	Poza punktacją	III	Za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne oraz działalność organizacyjną w grupie młodych pracowników nauki
NAGRODY ZESPOŁOWE				
44	Prof. dr hab. inż. Wit Grzesik – 70 % Dr inż. Piotr Niesłony – 25 % Dr inż. Marian Bartoszek – 5 %	179,0 35,0 1,0 215,0	I	W dziedzinie nauk technicznych z zakresu mechaniki i budowy maszyn, a w szczególności za książkę pt. ”Programowanie obrabiarek NC/CNC” i cykl publikacji na temat modelowania procesu skrawania
45	Dr hab. inż. Bronisław Tomczuk, prof. PO – 25% Dr inż. Dariusz Koterak - 15% Mgr inż. Andrzej Waindak – 30% Mgr inż. Jan Zimon – 30%	62,2 32,5 19,2 16,6 130,5	II	Za osiągnięcia naukowe a w szczególności za cykl publikacji naukowych dotyczących aktuatorów o ruchu liniowym i energooszczędnych transformatorów

LAUREACI NAGRODY JM REKTORA – GRUPA PRACOWNIKÓW NIEBĘDĄCYCH NAUCZYCIELAMI AKADEMICKIMI

Nazwisko i imię	Stopień nagrody	Nazwisko i imię	Stopień nagrody	Nazwisko i imię	Stopień nagrody
Bal Maria	III	Kalinowski Mieczysław	II	Prucnal Leon	I
Baldysz Halina	II	Kania Leon	III	Przybyszewska Stefania	II
Baldysz Małgorzata	II	Kilkta Bogusława	II	Przystajko Ewa	II
Bereźnicka Monika	II	Kluk Jolanta	II	Pyrasz Jolanta	II
Bębenek Piotr	II	Kłopotowska Beata	II	Raida Ewa	II
Białek Piotr	III	Kobos Maria	III	Robak Agnieszka	II
Boguniewicz Joanna	III	Kochańczyk-Bartnicka Renata	II	Rybak Małgorzata	II
Boguś Eugeniusz	II	Kopterski Wiesław	II	Rychlik Brygida	III
Brychcy Grzegorz	III	Kosmala Anna	II	Ryszczuk Mariusz	II
Buchwald Piotr	II	Kowalczyk Maria	II	Skibińska Urszula	II
Carewicz Izabela	II	Kowol Eleonora	III	Sobocińska Dorota	II
Churas Maria	II	Koziel Elżbieta	II	Srocza Marcjan	II
Czaja Elżbieta	II	Książak Waldemar	II	Szajer-Janiszewska Anna	III
Czerenkiewicz Marzena	III	Kucharska Monika	II	Szlej Halina	II
Dembicka Jolanta	II	Kuczer Anna	III	Szymańska Bożena	II
Dubiel Sławoj	II	Kurek Małgorzata	II	Tokarska Elżbieta	II
Duda Krystyna	I	Kuźniar Elżbieta	II	Tokarska Magdalena	II
Dymek Łukasz	II	Lipnicka Agnieszka	III	Tomanek Alicja	II
Emich-Kokot Jadwiga	II	Łożyński Artur	II	Trela Kazimierz	II
Gaczek Joanna	III	Madera Rajnard	III	Trybuch Bożena	II
Galek Edward	III	Marczak Małgorzata	II	Walkowiak Barbara	II
Głuszek Małgorzata	III	Morciniak Benedykta	III	Waluś Józef	III
Gregorowicz Daria	II	Moryto-Kubiak Ewa	II	Wasilewski Marek	III
Gryf Danuta	II	Motyłski Krzysztof	III	Wilhelmi Teresa	I
Gucwa Mirosław	III	Obrocka Regina	II	Wojtas Urszula	II
Harazińska Elżbieta	II	Papaj Sławomir	II	Wybult Waldemar	III
Hądzel Zdzisław	III	Pazdan Katarzyna	II	Wysocka Barbara	I
Henek Gabriela	I	Podstawa Ewa	III	Zabawczuk Anna	II
Hetmańska Barbara	I	Pogan Anna	III	Zagwojska Magdalena	III
Jacenty Władysław	II	Ponitka Maria	III	Zając Halina	III
Jańdziak Anna	II	Prochota Józef	II	Załęzna Dorota	I
Jaroszewska Małgorzata	II	Prochota Renata	III	Zazulak Krystyna	II
Jarzemowska Beata	II	Prokop Izabela	II	Ziółkowska Lucja	III
Jaszczuk Magdalena	II	Prorok Anna	II	Zudzin Mirosława	II

ARTYŚCI POWIEDZĄ: „SKANDAL!”

Robot nadzieją teatru? Robot miałby wyprzeć człowieka? Uderzać w deski sceny blaszaną stopą? Czemu nie? Wszak mechanizmy to również przejaw ludzkiej twórczości, a ich obecność w teatrze ma tradycję sięgającą antyku.

16 października w ramach XXIII Ogólnopolskiego Festiwalu Tetarów Lalek w Opolu prof. **Henryk Jurkowski** wygłosił w *Łączniku* wykład pt. *Robot nadzieją teatru*. Ów znawca tematu, przedstawiony i zapowiedziany licznej publiczności przez panią rzecznik politechniki Teresę Zielińską, uczynił to tak barwnie, jak barwna jest sama historia zmechanizowanych przedstawień. Zobaczyliśmy więc obrotowe delfiny z bizantyjskiego teatru Philona, ruchome figury świętych, które towarzyszyły średniowiecznym mszom, zadrżeliśmy przed ich zaciekle przesyłaną Tomaszem Cromwellem, który obok protestantów przyczynił się do zniknięcia z kościołów ruchomych figur i sam poniósł śmierć poprzez okrutny mechanizm: szafot. Zobaczyliśmy niezwykle wozy tryumfalne i XVIII — wieczne mechaniczne szopki, rozbawiła nas kapela muzykujących małp, zadziwiła iluzja świetlna dioramy i teatr optyczny. Oczarował nas wreszcie powiew futuryzmu: robot humanoidalny Albert Hubo — koreański wynalazek o twarzy Alberta Einsteina, sympatyczna robopanda i projekty Marka Perkowskiego, dyrektora Laboratorium Inteligentnej Robotyki na Uniwersytecie Portland w Stanach Zjednoczonych, który zainscenizował starokoreańską sztukę wywodzącą się z tradycji teatru maskowego Hahoe przy użyciu czterech robotów — aktorów.

Przyszłość teatru wydaje się w tym świetle niezwykle frapująca. Dla widowni – póki co – z krwi i kości! ◀

L. S-G

KIERUNEK – GDYNIA!

Koncerty i warsztaty muzyczne Orkiestry Politechniki Opolskiej

Orkiestra Politechniki Opolskiej rozpoczęła ten rok akademicki koncertowo. Aby móc się dobrze zaprezentować do zadań jakie zaplanowano do końca tego roku członkowie orkiestry wraz z muzykami Orkiestry Dętej ZSE w Opolu uczestniczyli w dniach 24 do 27 września w IX edycji Warsztatów Muzycznych w Niwkach. Wyjazd studentów mógł się odbyć dzięki wsparciu finansowemu ze środków na działalność kół naukowych administrowanych przez prorektora ds. studenckich.

Pomysłodawcą warsztatów jest dyrygent orkiestr — Przemysław Ślusarczyk. Pierwsze warsztaty odbyły się w styczniu 2001 roku w Głuchołazach. Od III edycji impreza odbywa się w gościnnym Ośrodku Szkoleniowym WOM w Niwkach. Dla składu OPO była to pierwsza tego typu impreza. Podczas warsztatów przygotowano nowe utwory, które zostały włączone do bieżącego repertuaru orkiestry oraz dokonano inwentaryzacji materiałów nutowych. Przede wszystkim nastąpiła samoistna integracja zespołu a szczególnie osób wstępujących do orkiestry. Nawiązały się przyjaźnie, które miejmy nadzieję przetrwają nie jedną próbę czasu. Oficjalna część warsztatów zakończyła się tradycyjnie koncertem w sali konferencyjnej ośrodka, który odbył się 26 września o godz. 17.30. Sama impreza dzień później. Suma sumarum — obecnie repertuar koncertowy zawiera około 40 pozycji muzyki marszowej, rozrywkowej, tanecznej, improwizacji jazzowej, opracowań muzyki klasycznej. W znaczącej części są to kompozycje i autorskie opracowania, aranżacje dyrygenta orkiestry.

Pierwszym sprawdzianem po warsztatach był koncert dla zaproszonych gości zaprezentowany po oficjalnej części inauguracji roku akademickiego, która odbyła się w tym

roku w hali sportowej przy ul. Małopolskiej, 1 października o godz. 11.00.

Parę dni później 30 muzyków z obu składów tworzących zgrany i bardzo pogodny zespół o godz. 7.15 piątego października wyruszyło w swoją pierwszą a zarazem daleką trasę koncertową do Gdyni. Nasi informatycy z orkiestry wykorzystywali każdą nadarzącą się okazję aby promować to przedsięwzięcie nawet w czasie podróży. Na przedniej tablicy świetlnej naszego autokaru rozbił się napis „Orkiestra” a w dole przesuwiał się tekst „Politechniki Opolskiej — koncerty w Gdyni”. Pomysł okazał się znakomity, gdyż zwracał uwagę przechodniów we wszystkich miejscowościach, które mijaliśmy. Na tylnej szybie autobusu umieściliśmy nasz kolorowy baner specjalnie przygotowany na tę okazję przez Dział Promocji.

Wyjazd odbył się w ramach wymiany uczelnianych zespołów artystycznych. W dniach 29 września do 2 października gościliśmy Chór Akademii Morskiej w Gdyni, który wystąpił 30 września br. na koncercie plenerowym na schodach opolskiego ratusza i dzień później podczas naszej inauguracji. Idea projektu wymiany uczelnianych zespołów artystycznych zrodziła się podczas Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych w maju tego roku, po koncercie promującym płytę CD, którą muzycy nagrali wspólnie miesiąc wcześniej. Organizatorem konferencji była wówczas Politechnika Opolska.

Zespół w Gdyni zaprezentował się trzykrotnie: 6 października grając na pokładzie Daru Młodzieży (niestety intensywne opady deszczu i zimny, boczny wiatr uniemożliwiły koncert podczas inauguracji roku akademickiego o godz. 11.00) oraz wzbogacając liturgię mszy św. przed inauguracją o godz. 9:00. Główny koncert odbył się nazajutrz wieczorem w kościele p.w. św. Andrzeja Boboli w Gdyni — Obłuzu. Występ zakończył się długą i głośną owacją na stojąco, muzycy bisowali czterokrotnie, nagradzani za każdym razem coraz głośniejszymi brawami.

Koncert wpisiał się w program obchodów VII Dni Papieskich w Gdyni. Honorowy patronat na imprezę objęli: metropolita gdański abp **Tadeusz Gościński** oraz prezydent miasta Gdyni **Wojciech Szczurek**.

Oprócz koncertów gospodarze, a zwłaszcza chórzyci, którzy towarzyszyli muzykom, przygotowali niezwykle interesujący program turystyczny. Zaraz na początku odwiedziliśmy: Wydział Nawigacji AM w Gdyni, gdzie artyści mogli spróbować swoich sił na symulatorze nawigacyjnym próbując sił w różnych warunkach morskich oraz na różnego rodzaju jednostkach, zwiedziliśmy Planetarium, Akwarium Morskie, Dar Pomorza, Dar Młodzieży i tam zjedliśmy w mesie studenckiej uroczysty obiad, a po koncercie zwiedziliśmy cały żaglowiec łącznie z maszynownią i nowoczesnym mostkiem kapitańskim. W niedzielę muzycy odwiedzili katedrę w Gdańsku — Oliwie oraz park oliwski, gdańską starówkę, trakt wzdłuż Motławy, trasę królewską, Katedrę NMP wraz z wejściem na wieżę — taras widokowy. Po koncercie

czekała na nas niespodzianka, którą było zwiedzenie Gdyni nocą, spacer brzegiem morza i wejście na wzgórze z którego rozciągała się przepiękna panorama Trójmiasta wraz z widokiem na port na Helu.

W poniedziałek rano wyruszyliśmy w drogę powrotną. Na ostatnim przystanku dyrygent zaplanował wizytę w Pałacu Myśliwskim w Antoninie, gdzie mieści się Dom Pracy Twórczej, a niegdyś koncertował Fryderyk Chopin. Wszyscy obejrzeli wnętrza pałacyku oraz salę poświęconą naszemu wielkiemu rodakowi.

To był niezapomniany wyjazd i bardzo miłe 4 dni, które spędziliśmy w gościnnej Gdyni, a dla wielu osób pierwsze zetknięcie się z polskim Bałtykiem i Trójmiastem.

Muzycy wraz z dyrygentem — Przemysławem Ślusarczykiem pragną złożyć serdecznie podziękowania organizatorom projektu: władzom Akademii Morskiej w Gdyni, Politechniki Opolskiej oraz kierownictwu i zespołowi Chóru Akademii Morskiej w Gdyni za opiekę podczas pobytu i realizację jakże

interesującej trasy turystycznej, kierownicze i zespołowi Działu Promocji Politechniki Opolskiej za przygotowanie wyjazdu oraz wykonanie materiałów promocyjnych. Zapraszamy wszystkich do obejrzenia zdjęć z naszego wyjazdu zamieszczonych na stronie orkiestry — www.opo.art.pl

Przemysław Ślusarczyk

Od redakcji: uzupełnieniem relacji z pobytu na wybrzeżu niech będzie poniższa informacja, którą podajemy z dużą satysfakcją.

Na adres rektora Politechniki Opolskiej rektor Akademii Morskiej w Gdyni, prof. **Józef Lisowski** przesłał list pełen pochlebnych opinii dotyczących występu opolskich muzyków. Wyraził w nim podziw dla pasji z jaką grają młodzi muzycy i nadzieję, że ta wymiana kulturalna będzie początkiem długotrwałej i owocnej współpracy między naszymi uczelniami. ◀

Chór Akademii Morskiej w Gdyni, dyryguje Karol Hilla

ŚPIEW ZNAD BAŁTYKU

Na przełomie września i października nasza uczelnia podejmowała wyjątkowych gości: chór Akademii Morskiej z Gdyni. W niedzielę 30 września chórzyci zaśpiewali dla opolan pod ratuszem, a w poniedziałek uświetnili uroczystość inauguracji roku akademickiego na politechnice. Jeśli jednak ktoś myśli, że dwa dni koncertowania przed liczną publicznością zaspokoili śpiewacze apetyty gdynian ten musiałby posłuchać młodych ludzi, jak podczas kończącego ich pobyt w Opolu zwiedzania miasta wznosili spontaniczne pieśni w kościele „na Górcę”, w kaplicy św. Wojciecha

przy pl. Kopernika (podobno obdarzonej wyśmienitą akustyką) oraz na deskach amfiteatru, wprawiając w zachwyt przypadkowych słuchaczy. Gdynianom podobało się nasze miasto, z jego dziesiątkami mostów i mostków, choć nieco ich zawiodła festiwalowa scena, mniejsza i zwyklesza niż sugerują nam telewizyjni scenografowie. Chórzystom smakowały lody z „Karmelka” (aż zapomnieli o swoich cennych gardłach) i nie wiedzieć czemu rozbawiła ich nazwa popularnego Rybexu... Wieczorem wszyscy udali się do II kampusu, gdzie przy ognisku i pysznych potrawach z grilla spotkali się z panią prorektor **Aleksandrą Żurawską**

i szefową Działu Promocji **Krystyną Dudą**, której córka Joanna — również śpiewająca w chórze (zespół Politechniki Śląskiej) towarzyszyła gdynianom podczas zwiedzania miasta i wspólnej próby głosów w słynnym amfiteatrze. Goście mieli także okazję zwiedzić imponującą halę sportową, a powrót na nocleg do domu studenckiego Sokrates, odbył się pod hasłem objazdowego zwiedzania Opola nocą (nie zabrakło oczywiście iluminacji na Młynówce), które brawurowo poprowadził mgr **Leszek Szlachta** z WW-FiF. Mamy nadzieję, że gdynianie chętnie wrócą do Opola, zwłaszcza, że wrzucili kilka groszy do studni św. Wojciecha. ◀ *L. S-G*

HISTORIA ZAKŁADU CHEMII

- UZUPEŁNIENIE

We wrześniowym numerze Wiadomości Uczelnianych opublikowaliśmy artykuł o dorobku jednostki. Tekst pragniemy uzupełnić informacją o dorobku jej wieloletniego pracownika **doc. dra. inż. Lecha Nowakowskiego**.

BADANIA NAUKOWE

Po podjęciu zatrudnienia w uczelni (1980) doc. Lech Nowakowski kontynuował wcześniej rozpoczęte badania termicznych i katalitycznych przemian węglowodorów. Drugim kierunkiem jego zainteresowań były badania syntezy składników katalizatora w procesie OXO, a także poszukiwanie kierunków zagospodarowania produktów ubocznych tego procesu (przede wszystkim aldehydu izomasłowego) dla potrzeb Zakładów Azotowych „Kędzierzyn”. Trzeci kierunek badanie oddziaływania zanieczyszczeń chemicznych takich jak dioksyny i spaliny samochodowe na środowisko.

Wynikiem wymienionych prac naukowo-badawczych w okresie jego ponad 20 — letniego zatrudnienia w uczelni są: autorstwo lub współautorstwo 3 monografii, 2 skryptów, 9 artykułów w czasopismach zagranicznych, 7 w czasopismach o zasięgu krajowym, 10 w Zeszytach Naukowych naszej Uczelni i Uniwersytetu Opolskiego. Doc. Nowakowski brał także czynny udział w 16 konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych, był promotorem pracy doktorskiej obronionej na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej. Na otwarciu roku akademickiego 1988-89 wygłosił Wykład

Inauguracyjny pt. „Chemia w Gospodarce i w Życiu Codziennym”.

DYDAKTYKA

Dla potrzeb dydaktycznych L. Nowakowski opracował programy nowych zajęć i prowadził je przez szereg lat. Były to:

– Wykład „Chemia i Technologia Przemysłu Chemicznego i Spożywczego” — realizowane do roku akademickiego 2006/07. Do tych wykładów zainspirował także prowadzenie ćwiczeń przemysłowych, które realizował w zakładach przemysłowych Opolszczyzny.

– Z chwilą powołania kierunku *inżynieria środowiska*, z jego inicjatywy, wprowadzono do planu zajęć wykład pt. *Ekotoksykologia*, który realizuje do dnia dzisiejszego.

– Prowadzi także ćwiczenia rachunkowe i laboratoryjne z chemii dla studentów różnych wydziałów uczelni.

PRACE ORGANIZACYJNE

Doc. Nowakowski pełnił funkcję dyrektora Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii (1988–1991), a funkcję z-cy dyrektora ds. naukowo-badawczych pełnił dwukrotnie (1981–1987; 1991–1999) — był przedstawicielem Zakładu Chemii w Dyrekcji Instytutu w okresie 19 lat. Już w początkowym okresie jego pracy, jako z-ca dyrektora ds. naukowo-badawczych, zainspirował wprowadzenie do nazwy Instytutu Matematyki i Fizyki trzeciego członu: Chemii.

Był członkiem kilku kadencji Senatu Uczelni, brał aktywny udział w pracach różnych Komisji Senackich: ds. naukowo-badawczych, bibliotecznej, przewodniczył Komitetowi Wydawniczemu (dwie kadencje), Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów, był członkiem Komisji dla opracowania Statutu

Uczelni oraz Redaktorem Wydziałowym (Instytutowym).

SUMARYCZNY DOROBEK PRACY ZAWODOWEJ w ICSO „Błachownia” i w naszej UCZELNI:

3 Monografie, 2 skrypty, 70 opublikowanych artykułów, 7 patentów, czynny udział w 37 konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych, promotor 1 pracy doktorskiej, 70 prac dyplomowych (magisterskich i inżynierskich), 30 opracowań naukowo-badawczych, a także recenzent prac doktorskich, magisterskich i wniosków badawczych KBN.

Wyróżniony Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Edukacji Narodowej, Srebrną Odznaką NOT, Zasłużony Opolszczyźnie, Zasłużony dla ICSO „Błachownia”.

W historię Zakładu Chemii swój wkład miały również nasze współpracowniczki: mgr **Lucyna Głowieńkowska** i mgr **Maria Zasadzka**. ◀

POLITECHNIKA RATUJE ZABYTKI

Kostka brukowa pochodząca z prac rozbiórkowych prowadzonych na terenie II kampusu Politechniki Opolskiej przy ul. Prószkowskiej przekazana została decyzją rektora parafii rzymskokatolickiej św. Jerzego w Prószkowie. Pozwoliło to o na rozpoczęcie najpilniejszych prac remontowych zabytkowego kościoła i jego otoczenia.

Pismo zawierające słowa wdzięczności za dar przesłał na ręce rektora wraz podziękowaniami dla wykonawców proboszcz parafii ks. dr **Andrzej Hanich**. ◀

Więści z wydziałów

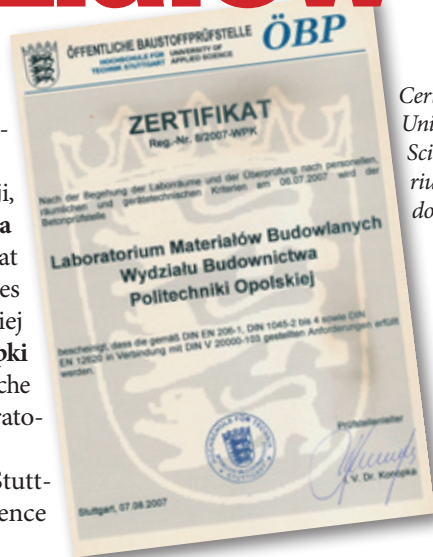
WYDZIAŁ BUDOWNICTWA

AKREDYTACJA DLA LABORATORIUM

Laboratorium Materiałów Budowlanych w Katedrze Inżynierii Materiałów Budowlanych Politechniki Opolskiej uzyskało w sierpniu bieżącego roku akredytację notyfikowanej jednostki Laboratorium Öffentliche Baustoffprüfstelle ÖBP University of Applied Science w Stuttgarcie w zakresie ba-

dań cech mieszanek betonowych i stwardniałego betonu oraz kruszyw budowlanych.

Prace nad uzyskaniem akredytacji, którymi kierowała prof. **Stefania Grzeszczyk** trwały od kilku lat i zakończyły się sukcesem. Sukces ten jest także efektem wieloletniej współpracy prof. **Edwarda Konopki** kierownika Laboratorium Öffentliche Baustoffprüfstelle ÖBP z Laboratorium Materiałów Budowlanych. Otrzymany certyfikat ÖBP Stuttgart University of Applied Science

Certyfikat ÖBP Stuttgart University of Applied Science dla Laboratorium Materiałów Budowlanych.

potwierdza, że Laboratorium Materiałów Budowlanych spełnia kryteria laboratorium akredytowanego odnośnie kwalifikacji personelu laboratorium, wyposażenia oraz wykonywanych badań w zakresie objętym akredytacją.

Uzyskanie certyfikatu jest potwierdzeniem wiarygodności wykonywanych badań w Laboratorium oraz pozwala wykonywać badania betonów także dla niemieckich firm budowlanych. ◀ mgr inż. Edyta Szepielak

SZKOŁA LETNIA

Wynikiem wieloletniej współpracy naukowej Katedry Inżynierii Materiałów Budowlanych i Katedry Fizyki Materiałów Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej z Wydziałem Budownictwa Politechniki w Ostrawie jest wspólnie realizowany projekt „Współpraca pomiędzy uczelniami PO w Opolu i VSB-TU w Ostrawie w zakresie trwałości materiałów i konstrukcji budowlanych” finansowany ze środków Programu Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG IIIA Czechy-Polska (nr rej. CZ.04.4.85/2.3.PL.1/0156) w ramach programu unijnego INTERREG IIIA Polska-Czechy.

Ważnym punktem realizowanego projektu była kolejna edycja Szkoły Letniej zorganizowana tym razem w Jarnołtówku w dniach od 17 do 23 września 2007 r. przez Katedrę Inżynierii Materiałów Budowlanych Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej. Szkoły letnie organizowane są przemiennie, w tym roku przypadło to naszej uczelni.

Program SL obejmował prezentacje działalności naukowo-dydaktycznej Katedry Inżynierii Materiałów Budowlanych i Katedry Fizyki Materiałów oraz Wydziału Budownictwa Politechniki w Ostrawie a także cykl wykładów dla studentów prowadzonych przez profesorów Wydziału Budownictwa

Politechniki Opolskiej (prof. S. Grzeszczyk, prof. J. Kubik, prof. J. Wyrwał) i z VSB-TU w Ostrawie (prof. P. Marek, prof. A. Materna) z zakresu trwałości materiałów i konstrukcji budowlanych. Przeprowadzono również warsztaty szkoleniowe dla studentów z zakresu stochastycznego podejścia do projektowania konstrukcji i elementów budowlanych przy wykorzystaniu metody Monte Carlo prowadzone przez prof. P. Marka z VSB-TU w Ostrawie.

Swoje referaty przedstawili także studenci, młodzi pracownicy nauki i doktoranci z obu współpracujących uczelni, a prezentacjom towarzyszyła wartościowa dyskusja.

Pobyty na szkole letniej przewidywał także szereg dodatkowych atrakcji, jak imprezy rekreacyjne, łączące naukę z wypoczynkiem, a wśród nich wycieczkę na Górę Św. Anny, zwiedzanie z przewodnikiem Parku Krajobrazowego oraz Pomnika Czynu Powstańczego i Klasztoru o.o. Franciszkanów. Uczestnicy odwiedzili także ciekawsze miasta Opolszczyzny, tym razem na trasie znalazły się Głogówek, Biała, Prudnik, Dębówiec, a pobyt w miastach połączony został z poznaniem architektury budowli zabytkowych, takich jak zamek z salą Beethovena w Głogówku, Baszta Więzienna, Kościół Franciszkanów, czy pomnik Eichendorfa. Nie zabrakło również wyprawy w Góry Opawskie.

Wiele emocji wzbudził mecz piłki nożnej rozegrany pomiędzy uczestnikami reprezentującymi barwy Politechniki Opolskiej i Politechniki w Ostrawie, a całości dopełniła pożegnalna zabawa przy ognisku.

23 września uczestnicy Szkoły Letniej z żalem i nostalgią opuścili Jarnołtówek, żegnając się z przyjaciółmi z nadzieją zobaczenia się na kolejnej szkole zorganizowanej w ramach następnej edycji Programu Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG IIIA POLSKA-CZECHY 2007-2013. ◀ U. Brudkiewicz

WYDZIAŁ MECHANICZNY

POLAK CZECH — DWA BRATANKI

Minął kolejny okres realizacji, przez Katedry Materiałoznawstwa i Technologii Bezwiórowych oraz Technologii Maszyn i Automatykacji Produkcji, projektu pt. *Współpraca Politechniki Opolskiej i Uniwersytetu Technicznego w Ostrawie w zakresie inżynierii materiałowej zwłaszcza w rozwoju materiałów metalowych współczesnej generacji* w ramach Programu Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG IIIA Czechy – Polska. W tym czasie przedstawiciele obydwu Katedr uczestniczyli w Seminarium pt. *Wpływ współpracy wyższych uczelni z przemysłem na rozwój Śląsko-Morawskiego euroregionu*. Było to już drugie spotkanie pod takim tytu-

łem (poprzednie w listopadzie 2006), a zorganizowali je, jak poprzednio, nasi partnerzy z Ostrawy. Oprócz beneficjentów projektu ze strony polskiej i czeskiej zaproszono gości z innych ośrodków naukowych (Politechniki Śląskiej, VUT w Brnie). Przewodnim tematem seminarium była szeroko pojęta inżynieria warstwy wierzchniej. W związku z tym, iż w tej tematyce specjalizują się koledzy z Katedry Technologii Maszyn i Automatykacji Produkcji, przygotowali oni wystąpienie w trakcie którego zaprezentowali wyniki swoich badań. Na wstępie prof. Wit Grzesik, Kierownik Katedry TMiAP, przedstawił nowoczesne metody kształtowania powierzchni obróbką skrawaniem. W dalszej części dr inż. Sebastian Brol prezentował zebrany wyniki porównania obróbki powierzchniowej tradycyjnymi oraz najnowszymi metodami.

Na zakończenie prezentacji osiągnięć Katedry mgr inż. Krzysztof Żak przedstawił wyniki badań z przygotowywanej rozprawy doktorskiej, które wykonywał częściowo w ramach realizowanego projektu. Druga prezentacja polskich uczestników seminarium dotyczyła

Prof. Stefania Grzeszczyk

Od lewej: Zygmunt Szulc, Mariusz Prażmowski, Zbigniew Zalisz, Sebastian Brol, Krzysztof Żak, Wit Grzesik, Jerzy Zając oraz studenci IV i V roku specjalności technologiczno – menadżerskiej

platerowania wybuchowego w ujęciu zastosowania praktycznego. Prelegentem tego zagadnienia był przedstawiciel przemysłu z regionu opolskiego, mgr inż. **Zygmunt Szulc**, współwłaściciel firmy „EXPLOMET”, zajmującej się technologiami wysokoenergetycznymi. Przedstawił on profil działalności swojej firmy, nakreślił efekty wieloletniej współpracy z Katedrą Materiałoznawstwa i Technologii Bezwiórowych oraz możliwości aplikacji wyników badań wykonywanych przez dr. **Roberta Bańskiego**. Liczną grupę uczestników seminarium stanowili studenci Politechniki Opolskiej, którzy w tym czasie przebywali w uczelni czeskiej w ramach wymiany. Z kronikarskiego obowiązku dodam, że Seminarium odbyło się 26.04.2007 na terenie VSB w Ostrawie.

Jak wspominałem wcześniej, w trakcie realizacji projektu studenci Politechniki Opolskiej oraz Uniwersytetu Technicznego z Ostrawy mogli uczestniczyć w badaniach realizowanych w obu uczelniach. W prezentowanym okresie odbyły się dwie 5 dniowe wizyty naszych studentów w Ostrawie. Ze strony czeskiej gościliśmy u nas studenta **Dymitra Ostrouszko**, który realizował pracę inżynierską na temat platerowania wybuchowego. W maju, dzięki uprzejmości właścicieli firmy EXPLOMET, mógł on uczestniczyć w wykonywaniu prac związanych z platerowaniem wybuchowym blach na poligonie. W ramach realizacji projektu powstaje również praca magisterska, opolskiego studenta, dotycząca badania stali platerowanych tytanem.

W prezentowanym okresie realizacji sfinalizowano drugą inwestycję planowaną w projekcie, współfinansowaną przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego. Katedra Technologii Maszyn i Automatykacji Produkcji zakupiła na potrzeby badawczo dydaktyczne stykowy przyrząd do pomiaru i analizy struktury geometrycznej powierzchni — Profilometr TOPO01P. W wyniku procedury przetargowej na dostawcę sprzętu wybrano Instytut Zaawansowanych Technologii Wytwarzania (dawny Instytut

Obróbki Skrawaniem). Urządzenie jest modułowym systemem umożliwiającym kompletowanie stanowiska do pomiaru i analizy struktury geometrycznej powierzchni, w zależności od potrzeb i wymagań użytkowników. Z modułów systemu można tworzyć stykowe przyrządy przeznaczone do pomiarów chropowatości, faliistości i profilu pierwotnego, także z pomiarami i analizą przestrzenną. Urządzenie wyposażone jest w specjalistyczne oprogramowanie do analizy profilu 2D, kształtu 2D oraz analizy przestrzennej 3D.

Całość inwestycji wyniosła 142 130,00 zł., z czego 75% sfinansował Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, a 25% ze środków inwestycyjnych Katedry.

W związku ze zbliżającym się zakończeniem realizacji projektu (zakończenie rzeczowe koniec września br., natomiast finansowe koniec listopada) 23 czerwca zorganizowaliśmy spotkanie podsumowujące. Podsumowanie odbyło się w Nowej Sali Senatu Politechniki Opolskiej, na które zaproszono Władze Uczelni oraz Wydziału, przedstawicieli Wydziału Zarządzania Funduszami Europejskimi Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego, partnerów ze strony czeskiej oraz realizatorów projektu. W trakcie prezentacji przedstawiono stopień zaawansowania realizacji projektu, efekty prowadzonych działań oraz plany wspólnych działań beneficjentów polskich i czeskich na lata przyszłe. W trakcie spotkania Dziekan **Grzegorz Gasiak** oraz prof. Wit Grzesik uhonorowali mgr inż. Zygmunta Szulca, właściciela Zakładu Technologii Wysokoenergetycznych EXPLOMET pamiątkowym medalem za współpracę podczas realizacji projektu. Spotkanie zakończono wspólnym wyjazdem do Turawy, gdzie w miłej atmosferze omawiano możliwości współpracy zaprzyjaźnionych Katedr z Opola i Ostrawy.

W dniu 21.09 grupa przedstawicieli naszej uczelni wyjechała na podobne spotkanie do Ostrawy, gdzie na szerszym forum przedstawiła raport z realizacji strony polskiej. ◀

Mariusz Prażmowski

W dniach 25–28 września 2007 roku w Sandomierzu odbył się *IV International Congress on Precision Machining*, w którym uczestniczyli: prof. dr hab. inż. **Wit Grzesik**, dr inż. **Sebastian Brol**, dr inż. **Piotr Niesłony** i mgr inż. **Krzysztof Żak** z Katedry Technologii Maszyn i Automatykacji Produkcji. Podczas kongresu zostały zaprezentowane niżej wymienione referaty:

Wit Grzesik, Joel Rech: *Deterioration of surface Finish in Hard turning resulting from the wear of mixed ceramic tools*,

Sebastian Brol, Wit Grzesik: *Investigation of the surface finish generation in the turning of an austenitic stainless steel*,

Piotr Niesłony, Wit Grzesik: *Analytical modelling of cutting temperature for coated tools in finish machining*,

Sebastian Brol, Wit Grzesik, Joel Rech: *The comparison of surface roughness profiles using the continuous wavelet transform technique*,

Krzysztof Żak, Wit Grzesik: *Investigation into surface finish in machining pearlitic-ferritic nodular iron using coated carbide tools*. ◀

33rd International Scientific Congress on Powertrain and Transport Means EUROPEAN KONES2007 odbył się 9-12 września w Warszawie. Uczestnikami kongresu byli dr inż. **Jarosław Mamala** oraz doktorant mgr inż. **Damian Borecki** z Katedry Pojazdów Drogowych i Rolniczych. W kongresie uczestniczyło ok. 250 osób, dr inż. J. Mamala wygłosił referat na temat: *Influence of CVT operating parameters at SI engine operating indexes*, natomiast mgr inż. D. Borecki referat pt.: *Ekologiczne problemy z eksploatacją silnika*. Konferencja rozpoczęła się od uroczystego przyjęcia gości. W drugim dniu odbyła się uroczysta kolacja, podczas której występował, z wielkim powodzeniem zespół *Mazowszacy*. W konferencji brało udział wielu zagranicznych gości. ◀

W Warszawie w dniach 14–16 czerwca odbyła się *IVth International Conference on Advances in Production Engineering*, w której uczestniczyli: prof. dr hab. inż. **Wit Grzesik**, dr inż. **Ewa Kwiatkowska** i dr inż. **Zbigniew Zalisz** z Katedry Technologii Maszyn i Automatykacji Produkcji. Podczas konferencji wygłosili referaty; prof. Wit Grzesik *Wear behaviour of mixed ceramic tools and deterioration of surface finish in the machining of a hardened alloy steel* dr inż. Ewa Kwiatkowska *FEM*

simulation of chip breaking in turning operations of steels using 3D shaped grooved inserts i dr inż. Zbigniew Zalisz *Tribological properties of TiN, CrN and DLC tool coatings in dry sliding friction against carbon and stainless steel and grey cast iron.* ◀

W dniach 27–28 sierpnia 2007 w Reggio Calabria, Italy odbył się 10 th CIRP International Workshop on Modeling of Machining Operations, w którym uczestniczył prof. dr hab. inż. **Wit Grzesik**. W trakcie konferencji Profesor wygłosił dwa referaty jeden autorstwa Ewy **Kwiatkowskiej** i Wita Grzesika nt. *The Influence of Friction in FEM Simulation of Chip Formation with Coated Grooved Tools* oraz drugi referat zredagowany przez W. Grzesika i **M. Bartoszu**ka *Prediction of Temperature Distribution in the Cutting Zone using Finite Difference Approach*. Profesor Wit Grzesik był również członkiem komitetu naukowego konferencji. ◀ JD

WYDZIAŁ WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I FIZJOTERAPII

WADY CYWILIZACJI

Zapatrzeni w ekrany wszechobecnych komputerów, zafascynowani dostępem do elektronicznych mediów i upowszechnieniem technologii, zapominamy, że ów cywilizacyjny postęp, rozleniwiając nas i zastępując nam ruch na świeżym powietrzu, wiąże się również z postępującym problemem wad postawy. Nasilenie zjawiska, będącego niemal epidemią współczesności, zaalarmowali uczestnicy i prelegenci I cyklicznej konferencji naukowej pt. „Wady postawy ciała — profilaktyka, diagnostyka i leczenie”, która odbyła się 22 września w *Łączniku*.

Pieczę nad organizacją spotkania sprawowała pani **Karina Słonka** z Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii oraz dr **Marek Czerner** - konsultant wojewódzki ds. rehabilitacji. Podczas uroczystego otwarcia konferencji licznie przybyła publiczność obok słów powitania wysłuchała również niezwykle interesującego wystąpienia dziekana WWFif, prof. **Stanisława Zagórnego**, który refleksje o cywilizacji zilustrował działającymi na wyobraźnię przykładami, m.in. tym, jak wiele zmie-

niło się od czasów, kiedy uruchomienie pierwszego amerykańskiego komputera powodowało przygaśnięcie światła całej Filadelfii. Z kolei **Roman Kolek** zastępca dyrektora ds. medycznych opolskiego oddziału NFZ zwrócił uwagę na kolejną — obok przemian cywilizacyjnych — przyczynę diskutowanego problemu: prozaiczny, acz palący brak finansów na odpowiednią terapię wad postawy. Zaproszony do udziału w konferencji **Leszek Adam Zajac** opolski kurator oświaty przypomniał następnie o sięgającej antyku koncepcji wychowania młodzieży, zakładającej harmonijny rozwój nie tylko duszy, ale i ciała; zauważył także, że Politechnika Opolska kształcą nauczycieli WF przyczynia się do upowszechnienia kultury fizycznej, a w podziękowaniu za inicjatywę tak potrzebnego cyklu konferencji kurator złożył na ręce pani Słonki Kronikę Sportu Polskiego.

Po otwarciu nastąpiła merytoryczna część programu, w której znalazły się wykłady specjalistów (m.in. **Marka Kluszczyńskiego**, ordynatora oddziału rehabilitacji Szpitala Specjalistycznego w Częstochowie, prof. dra hab. **Tadeusza Skolimowskiego** z wrocławskiej AWF i prof. dra hab. Janusza Nowotnego ze Śląskiej Akademii Medycznej), prezentacje firm związanych ze sprzętem do rehabilitacji oraz panel dyskusyjny prowadzony przez prof. dra hab. **Jana Szczeglińskiego**.

Oby ów zapoczątkowany we wrześniu cykl wniósł owocny wkład w walkę z jedną z najbardziej rozpowszechnionych chorób cywilizacyjnych. ◀ L. S-G

WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA I INŻYNIERII PRODUKCJI

Prof. **Wanda Musialik** wzięła udział w konferencji międzynarodowej organizowanej przez Instytut Europy Środkowo-Wschodniej KUL „Przestrzeń religijna Europy Środkowo-Wschodniej otwarta na Zachód i Wschód”. Konferencja odbyła się w dniach 6–8 września br. w Lublinie. Prof. W. Musialik wygłosiła referat „Język mniejszości narodowej w obrębie górnośląskiego terenu plebiscytowego w okresie międzywojennym”.

■ Mgr inż. **Aleksandra Zygmunt** oraz mgr inż. **Justyna Zygmunt** odbyły cykl wykładów z obszaru finansów przedsiębiorstw w Vaasan Ammattikorkeakoulu University of Applied Science w Finlandii w dniach 8–12 września br. Podczas pobytu w Vaasie zaprezentowano ponadto ofertę edukacyjną Politechniki Opolskiej, a zwłaszcza Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji. Mgr A. Zygmunt oraz mgr J. Zygmunt wzięły również aktywny udział w panelach dyskusyjnych z nauczycielami akademickimi reprezentującymi ośrodki akademickie z Europy, Azji oraz Afryki (w ramach International Week). Wyjazd zaowocował zaproszeniem do współpracy z Rangsit University (Tajlandia) oraz Budapest College of Management (Węgry).

■ Prof. **Andrzej Rosner** oraz prof. **Krystian Heffner** wzięli udział w konferencji „5th ERDN Conference” zorganizowanej przez sieć instytutów (projekt UE) w Bukareszcie. Razem z **Katarzyną Zawalińską** i **Moniką Stanny** przedstawili referat na temat zróżnicowania poziomu rozwoju społeczno-gospodarczego obszarów wiejskich w Polsce i dynamiki przemian prorozwojowych.

■ W dniach 10–11 września br. dr inż. **Kornelia Polek-Duraj** wzięła udział w XII

Konferencji Ergonomicznej pt. „Ergonomia i ochrona pracy w leśnictwie, drzewnictwie i produkcji rolnej”. Konferencja została zorganizowana przez Polskie Towarzystwo Ergonomiczne Oddział Poznański, Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, Katedrę Użytkowania Lasu Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu. **Dr K. Polek-Duraj** wygłosiła referat pt. „Poziom jakości warunków pracy i ryzyka zawodowego w przemyśle tartacznym Śląska Opolskiego. Analiza i ocena w świetle badań ankietowych w wybranych zakładach”.

- W dniach 13–16 września br., w Nowogrodzie k/Łomży odbyło się kolejne, VI Forum Polskiego Stowarzyszenia Upowszechniania Komputerowych Systemów Inżynierskich „ProCAX” poświęcone naukowym i praktycznym aspektom zastosowań komputerowych systemów inżynierskich CAX. W różnych formach organizacyjnych VI Forum wzięło udział ponad 80 osób (nauczyciele akademicy, nauczyciele szkół technicznych, inżynierowie z przemysłu i firm wdrażających systemy CAX Polsce. W VI Forum „ProCAX” uczestniczyli pracownicy Instytutu Inżynierii Produkcji wygłaszając następujące referaty: mgr inż. **Barbara Barnus** „Zastosowanie metod szacowania kosztów wytwarzania w fazie technicznego przygotowania produkcji”, dr inż. **Magdalena Jurczyk-Bunkowska**, dr inż. **Piotr Chwastyk** „Szacowanie kosztów własnych wyrobu na etapie projektowania w oparciu o kosztowe elementy elementarne”, dr inż. **Piotr Chwastyk** „Zastosowanie metody obiektów elementarnych w procesie integracji systemów CAD/CAM”.

- 15 września br. prof. **Wanda Musialik** referowała referat pt. „Niedobory biografii. O czym świadczy przykład górnośląski?” podczas III Międzynarodowej Konferencji Naukowej organizowanej przez Katedrę Andragogiki i Pracy Socjalnej Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi (referat przygotowany wspólnie z dr **Dorotą Schreiber-Kurpiers**).

- 26 września br. Prof. **Wanda Musialik** prowadziła sekcję „Historia Kościoła na Śląsku” podczas konferencji pt. „Śląskoznawcze deficyty badawcze nauk historycznych”, zorganizowanej przez Instytut Historyczny Uniwersytetu Wrocławskiego. Prof. Musialik zabrała również głos w dyskusji pt. „Niedobory w zakresie historiografii zakonów żeńskich na Śląsku po II wojnie światowej”.

- Po EURO XXII, prof. Mirosław Dytczak oraz dr inż. Grzegorz Ginda otrzymali zaproszenie do Brna na post-SPXI event STOPTIMA (www.stoptima.org, a zapraszał znany w Republice Czeskiej matematyk prof. Pavel Popela).

Czwarty z prawej prof. M. Dytczak

- Prof. **Andrzej Rosner** oraz prof. **Krystian Heffner** uczestniczyli w konferencji w Pekinie pt. „Globalization and Rural Development — Chinese and Eastern European Perspectives” (Pekin 26–27 wrzesień br.). W ramach konferencji zorganizowano wyjazd do Xi’an oraz do paru wsi pod Pekinem, a także do miasta Chengoe stanowiącego centrum turystyczne dla tej części Chin. Konferencja została zorganizowana przez *Rurak Development Institute Chines Academy of Social Science* i *Instytut Rozwoju Wsi i Rolnictwa PAN*. Brali w niej udział także Węgrzy. Referaty

Pierwszy z lewej prof. K. Heffner

raty zostaną opublikowane w Chinach po angielsku i chińsku, a w Polsce po angielsku i polsku. Prof. A. Rosner poprowadził sesję *Local Economy and Rural Development*. Prof. A. Rosner oraz prof. K. Heffner wygłosili referat *Disparities in Socio-Economic Development of Rural Areas in Poland*. Prof. A. Rosner jest koordynatorem ze strony polskiej umowy o współpracy między instytutami PAN i CASS. Współpraca jest bardzo dobra i Chińczycy wyrazili chęć, ażeby na konferencje zapraszać naukowców również z innych krajów i stopniowo przekształcać je w międzynarodowe (seria konferencji co 3–4 lata na przemian w Chinach i w Polsce połączona ze studyjnymi wyjazdami w teren). ◀ *Mirosława Szewczyk*

BIBLIOTEKA GŁÓWNA

Dnia 27 września br. po przeszło 40-letnich latach pracy w zawodzie bibliotekarza Pani mgr **Stanisława Biegus**, kustosz Biblioteki Głównej Politechniki Opolskiej, przeszła na zasłużoną emeryturę. W Bibliotece Głównej Pani Stanisława Biegus pracowała od 1974 roku, gdzie przez szereg lat była związana z opracowaniem zbiorów, a w latach 1977–1986 kierowała Oddziałem Opracowania Druków Zwartych i Wydawnictw Ciągłych. Od 1998 r. prowadziła Bibliotekę Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii. Za swoją pracę została odznaczona Brązowym Krzyżem Zasługi oraz wielokrotnie nagrodami JM Rektora Politechniki Opolskiej.

W ciągu swojej pracy zawodowej Pani Stanisława Biegus wychowała szereg bibliotekarzy pracujących w naszej placówce i bibliotekach Opola. Jest współautorką 6 publikacji z zakresu bibliotekarstwa.

Była osobą bardzo lubianą przez czytelników i współpracowników. Zawsze chętna do pomocy, służyła fachową radą studentom, a młodszym koleżankom pomagała w pracy zawodowej.

Wyróżniająca się praca oraz zaangażowanie, połączone z dbałością o dobre imię Biblioteki może być wzorem do naśladowania dla młodych bibliotekarzy.

W dniach 20–22 września br. Panie dr inż. **Elżbieta Czerwińska** i mgr **Anna Jańdziak** wzięły udział w ogólnopolskiej konferencji pt.: *Książka i jej czytelnik — dokąd zmierzamy?*, zorganizowanej przez Bibliotekę Uniwersytetu Szczecińskiego w Międzyzdrojach. Temat konferencji pozwolił zastanowić się zarówno nad przyszłością i losem tradycyjnej książki drukowanej, jak i ukazać w odpowiedniej perspektywie przyszłość książki na nośnikach elektronicznych. Podczas konferencji pracownicy Biblioteki Głównej zaprezentowali referat pt.: „Obcowanie z książką w XXI wieku — potrzeby i oczekiwania użytkowników bibliotek akademickich”. ◀ *E. Czerwińska, Biblioteka Główna*

STUDIUM JĘZYKÓW OBCYCH

W dniach 13–16 września w Gnieźnie odbyła się 38 edycja międzynarodowej konferencji Poznań Linguistic Meeting. Uczestniczyło w niej ok. 170 osób z całego świata. **Dr Małgorzata Haładewicz-Grzelak** za Studium Języków Obcych Politechniki Opolskiej współorganizowała sesję „Visual communication”, wygłosiła na konferencji również dwa referaty: *Zabrocki's structural phonetics and the substance of speech* i *Visual syntax in the iconography of Saint Nicholas*.

W dniu 14.06.2007 r. kierownik Studium Języków Obcych PO **mgr Grażyna Redlich** została powołana na członka zarządu SERMO, Stowarzyszenia Akademickich Ośrodków Nauczycieli Języków Obcych i w dniach 26–27 października br. brała udział w obradach zarządu w Politechnice Warszawskiej. Głównym celem stowarzyszenia SERMO jest integracja środowiska akademickich ośrodków nauczania języków obcych oraz reprezentowania jego interesów w kraju i za granicą. SERMO dba o wysoki poziom świadczonych usług edukacyjnych i podejmuje działania mające na celu standaryzację kryteriów oceny wyników nauczania i podnoszenia kwalifikacji językowych i metodycznych akademickich nauczycieli języków obcych. Stowarzyszenie ułatwia przepływ informacji i wymianę doświadczeń akademickich nauczycieli języków obcych. Jego zadaniem jest przedkładanie wniosków do władz oświatowych Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego dotyczących spraw i zagadnień nurtujących środowisko akademickich nauczycieli języków obcych w celu ich właściwego i skutecznego rozwiązania.

Mgr **Władysława Hepner** z SJO wzięła udział w Bawarskiej Akademii Letniej 2007 — Język niemiecki jako język obcy, którą na Uniwersytecie w Ratyzbnie (Regensburg) w okresie 16.07–29.07 br. po raz piąty zorganizowało Bawarskie Centrum Akademickie ds. Europy Środkowej, Wschodniej i Południowej (BAYHOST). Celem Akademii była wymiana doświadczeń w nauczaniu języka niemieckiego i doskonalenie zawodowe, a tematem — obraz Niemiec w trakcie zmian. W Akademii wzięło udział 19 osób z 11 państw. Wykłady, prezentacje czy warsztaty przybliżyły m. in.: problemy społeczne (np. „niemieccy Turcy”), aktualne tendencje w rozwoju języka niemieckiego, interkulturalną komunikację gospodarczą, bardzo

aktualne „E-Learning”, formy mailowania, cechy języka w spotach reklamowych. Bardzo ciekawą prezentacją do szerokiego zastosowania na lektoratach przedstawiły studentki germanistyki Uniwersytetu. Mogliśmy też podziwiać zabytki średniowiecznego centrum miasta, które świętowało pierwszą rocznicę wpisania zabytków na listę UNESCO światowej spuścizny kulturalnej.

W dniach 21–23 września 2007 r. na Uniwersytecie Łódzkim odbyła się konferencja Międzynarodowego Stowarzyszenia Nauczycieli Angielskiego IATEFL. Tematem tegorocznej konferencji był „Uniwersalny Nauczyciel Języka Obcego w Globalnym Świecie”. W konferencji wzięli udział wykładowcy języka angielskiego

Studium Języków Obcych PO: **mgr Anna Micek**, **mgr Miłoslawa Sokołowska** oraz **mgr Ewa Bednarz**. W trakcie konferencji poruszane były między innymi problemy polskich nauczycieli uczących języka obcego za granicą, a także rola nauczyciela w obliczu procesu globalizacji na świecie. Możliwe było też zapoznanie się z nowymi trendami w nauczaniu języków obcych. Dzięki uczestnictwu w warsztatach i wykładach można było zapoznać się z nowymi technikami nauczania, otrzymać materiały dydaktyczne, nawiązać kontakty ze szkołami w Polsce i za granicą, oraz bezpośrednio spotkać się z autorami podręczników i specjalistami z dziedziny metodyki nauczania języków obcych na skalę europejską. ◀

Sprawy studenckie

ELEDYN NAD WEŁTAWĄ

Jednym z beneficjentów drugiego konkursu „Małe granty” dla uczelni opolszczyzny zostało Koło Naukowe ELEDYN. Koło to zgłosiło projekt pt. „Zagraniczne seminaria Koła Naukowego Eledyn” i uzyskało dotację w wysokości 9800 PLN z Zarządu Województwa. Projekt ten składa się z dwóch seminariów wyjazdowych: do Pragi i do Monachium. Seminaria te połączone są z uczestnictwem w imprezach naukowo-technicznych w Czechach i Niemczech. W dniach 13–15 września, reprezentanci Koła, wraz z opiekunem **prof. B. Tomczukiem** oraz konsultantem **mgr inż. A. Waindokiem**, odbyli seminarium naukowe połączone z uczestnictwem w międzynarodowym sympozjum ISEF'07 (International Symposium on Elektromagnetic Fields) w Pradze. Należy dodać, że wyżej wymienieni opiekunowie zgłosili artykuł naukowy „Integral Parameters of the Magnetic Field in the Permanent Magnet Linear Motor”, który został pozytywnie zaopiniowany do prezentacji na konferencji i publikacji w materiałach pokonferencyjnych. Można dodać, że artykuł (zdjęcie nr 1) wywołał duże zainteresowanie niemieckich uczestników sympozjum z Uniwersytetu Technicznego w Stuttgarcie i nie tylko.

Konferencja ISEF jest jedną z cyklicznych największych konferencji tego typu w świecie. W br. zgromadziła 203 gości z 30 krajów wszystkich kontynentów. Najliczniejszą grupę stanowili Polacy (44 osoby) i Japończycy (22 osoby). Konferencja odbyła się w auli Uniwersytetu Carolinum, najstarszej wyższej uczelni Europy Środkowej. Uczelnię tą założył 7 kwietnia 1348 roku król Czech i cesarz I Rzeszy Niemieckiej Karol IV. Przewodniczącym komitetu naukowego był prof. S. Wiak z Łodzi, a komitetu organizacyjnego prof. L. Dolezel z Pragi. Referat inauguracyjny na temat działalności **Heinricha Rudolfa Hertza (z okazji jego 150-tej rocznicy urodzin)** wygłosił prof. A. Krawczyk. W ramach realizacji Małego Grantu Marszałkowskiego „Zagraniczne seminaria Koła Naukowego ELEDYN” w konferencji ISEF uczestniczyli również członkowie Koła reprezentowani przez studentów **G. Flisa** i **G. Mazura**. W przerwach między sesjami plakatowymi i oralnymi mogli oni „przy kawie” porozmawiać na aktualne tematy związane z elektrodynamiką — główną działalnością naukowo-badawczą Koła. Ponadto mieli sposobność nawiązać nowe znajomości z doktorantami uczelni zagranicznych. W ramach sympozjum studenci Ci dyskutowali także z autorytetami w dziedzinie elektrodynamiki: **profesorami K. Zakrzewskim** — przewodniczącym Ko-

Spotkanie z prof. K. Zakrzewskim (z prawej).
Od lewej stoją: opiekun Koła ELEDYN
prof. B. Tomczuk, studenci G. Flis oraz G. Mazur

Zwiedzanie Pragi.
Od lewej: G. Mazur, A. Waindok, G. Flis

mitetu Elektrotechniki PAN (zdjęcie nr 2) i **S. Wiakiem** (przewodniczącym komitetu naukowego ISEF'07) oraz innymi profesorami zajmującymi się analizą i syntezą pól elektromagnetycznych.

Na konferencji pojawiły się także dwie firmy oferujące oprogramowanie do obliczeń pól elektromagnetycznych. Firma **Magsoft Corporation** przedstawiła nową edycję programu FLUX, natomiast firma **MagneForce Software Systems Inc.** zaprezentowała oprogramowanie do obliczeń maszyn o ruchu obrotowym. W związku z powyższym członkowie Koła mogli zapoznać się z aktualnymi metodami obliczeniowymi stosowanymi w świecie.

Wyniki badań zaprezentowane na konferencji ISEF'07 były przedmiotem posiedzeń zarządu Koła ELEDYN i opiekunów. Stwierdzono, że zainteresowania członków Koła w zakresie szeroko pojętej elektrodynamiki są jak najbardziej aktualne zarówno co do rozwiązań teoretycznych, jak i praktycznych zastosowań w przemyśle i nauce.

Wyjazd na zagraniczne seminarium nie mógłby się oczywiście odbyć bez zwiedze-

nia pięknego miasta, jakim bez wątpienia jest Praga (zdjęcie nr 3). Uczestnikom w pamięci utkwily zabytki takie jak: najstarszy na świecie zachowany kamienny **Most Karola**, będący jedną z najświetniejszych i najczęściej odwiedzanych atrakcji turystycznych miasta, a także monumentalna **Katedra św. Wita, Waclawa i Wojciecha** (zdjęcie nr 4), gdzie uczestnicy praskiego seminarium weszli schodami na jedną z jej wież. Miłych wrażeń dostarczyły także liczne uliczki w starym mieście oraz, bliższy naszym czasom, **Praski metronom** — olbrzymia konstrukcja usytuowana nad rzeką Wełtawą, zbudowana w roku 1991 na miejscu największego na świecie pomnika Józefa Stalina, zburzonego w 1962.

Podsumowując, należy stwierdzić, że pierwsza część realizacji *Małego grantu* zakończyła się sukcesem. Uczestnicy seminarium wyjazdowego mogli zapoznać się nie tylko z najnowszymi osiągnięciami nauki i techniki w zakresie elektrodynamiki, ale także poznać osobiście ich twórców. Bez wątpienia zdobyta wiedza i doświadczenie zaowocuje w przyszłości na rynku pracy i w pracy naukowo-badawczej. ◀ G. Flis, A. Waindok

PROGRAM SPOTKAŃ DUSZPASTERSTWA NAUCZYCIELI AKADEMICKICH

- **2 października godz. 18.00** w kościele seminaryjno-akademickim — uroczysta MSZA ŚW. inaugurująca nowy rok akademicki; przewodniczy ks. abp prof. dr hab. Alfons Nossol
- **14 października godz. 18.30** w KATEDRZE (!) — MSZA ŚW. w intencji nauczycieli z okazji Dnia Nauczyciela i Dnia Papieskiego; przewodniczy ks. bp prof. dr hab. Jan Kopiec
- **19 października godz. 19.00** — spotkanie dyskusyjne na temat: *Zło w dramacie ludzkiego istnienia. Uwagi do myśli Józefa Tischnera* (ks. dr hab. Joachim Piecuch, adiunkt w Katedrze Filozofii Systematycznej i Historii Filozofii Wydziału Teologicznego UO)

- **9 listopada godz. 19.00** — MSZA ŚW. za zmarłych pracowników uczelni opolskich; przewodniczy ks. prof. dr hab. H. J. Sobeczko. Po Mszy św. projekcja filmu z tegorocznej wyprawy na Ukrainę

- **23 listopada godz. 19.00** — spotkanie dyskusyjne na temat: *Struktura aktu wiary* (ks. dr Jan Cichoń, adiunkt w Katedrze Filozofii Systematycznej i Historii Filozofii Wydziału Teologicznego UO)

- **14 grudnia godz. 19.00** — spotkanie dyskusyjne na temat: *Modele relacji między nauką a religią* (ks. dr hab. Kazimierz Wolsza, prof. UO, kierownik Katedry Filozofii Systematycznej i Historii Filozofii Wydziału Teologicznego UO)

- **Styczeń 2008** — spotkanie opłatkowe (dokładna data zostanie podana w terminie późniejszym)

Odpowiadając na pytania wielu osób z naszej Wspólnoty, dotyczące celu przyszłorocznej wyprawy wakacyjnej, informuję, że odnośne propozycje będzie można zgłaszać na spotkaniach dyskusyjnych w październiku i listopadzie. Ostateczna decyzja, zgodnie z wypracowaną i przyjętą procedurą, zostanie podjęta w demokratyczny sposób na spotkaniu grudniowym.

Pozdrawiam serdecznie i zapraszam wszystkich chętnych do udziału w wyżej wymienionych spotkaniach. Szczęść Boże! ◀

ks. Marcin Worbs
kapelan-duszpasterz
nauczycieli akademickich

Podróże

WALDEMAR GAKAN

KRÓLOWA ORIENTU

Zaproszenie na zorganizowany przez Zhejiang University w Hangzhou, jeden z najstarszych uniwersytetów w Chinach — międzynarodowy kongres germanistyczny stało się okazją do krótkiego pobytu w Państwie Środka i w czasie wolnym udziału w interesującym, starannie przygotowanym przez naszych gościnnych gospodarzy, programie krajoznawczym.

Niezwykłe wrażenie zrobił Paryż Orientu — Szanghaj; ta położona w delcie rzeki Jangcy, licząca ponad 13 mln. mieszkańców metropolia chińska — po Rotterdamie i Singapurze trzeci co do wielkości port morski świata — swój niezwykle rozwój zawdzięcza Brytyjczykom i ich dążeniom do zdobycia wpływów w tej części Azji; doprowadziły one w połowie XIX wieku do tzw. pierwszej wojny opiumowej, która zakończona podpisaniem Traktatu Nankińskiego, zagwarantowała otwarcie części portów — w tym i szanghajskiego — dla cudzoziemców.

Dynamiczny rozwój miasta przyniósł z sobą niezwykle przepych i luksus — to z dekadentckiego okresu historii tej metropolii pochodzi zresztą określenie „Prostytutka Orientu”. Miasto zostało podzielone na poszczególne dzielnice poselskie: angielską, francuską, amerykańską i japońską — pozostałości pięknej architektury kolonialnej można podziwiać do dzisiaj z Bundu, nadbrzeża rzeki Huangpu. Po roku 1949, gdy władzę przejęli komuniści, miasto zaczęło podupadać: dopiero nadanie w roku 1990, leżącej po drugiej stronie rzeki dzielnicy Pudong, statusu specjalnej strefy ekonomicznej zmieniło Szanghaj: modernistyczna architektura — kilkudziesięciopiętrowe drapacze chmur i wielopoziomowe skrzyżowania oraz nowoczesne, ciągle rozbudowywane metro — potęguje

wrażenie wielkiej nowoczesności miasta i jego możliwości rozwojowych. Dzisiejszy Szanghaj znowu znajduje się w awangardzie świata biznesu i mody.

Nad panoramą Bundu dominuje sylwetka Wieży Perły Wschodu (Oriental Pearl TV Tower), a także najwyższego (420,5 m) budynku w Chinach, oddanego do użytku z okazji 50 rocznicy Chińskiej Republiki Ludowej — Jinmao (Jinmao Tower). Z obu tych budynków przy pięknej pogodzie, z oszkło-

nych platform widokowych, rozpościera się niezapomniany widok na azjatycką metropolię. Niedaleko stąd, z portu na zachodnim brzegu rzeki, można wybrać się statkiem spacerowym do ujścia rzeki Jangcy i obejrzeć panoramę miasta od strony portu.

Z dawnego okresu pochodzi wiele budowli w stylu europejskim, stojących nie tylko wzdłuż Bundu, ale także w Frenchtown, francuskiej części miasta: eleganckie hotele, bogate fasady banków i pałaców przemysłowców jeszcze dzisiaj budzą zachwyt i świadczą o potęgze metropolii. Ale to właśnie w Szanghaju w roku 1921 powstała Komunistyczna Partia Chin, która nie przypadkowo właśnie tutaj znalazła poparcie wśród nieludźko wyzyskiwanych, cierpiących głód mieszkańców tego miasta — w przywoływanej dzielnicy francuskiej można zresztą zwiedzić muzeum powstania Partii. Także w Szanghaju Przewodniczący Mao zapoczątkował rewolucję kulturalną — to tutaj siedzibę miała czteroosobowa grupa (tzw. banda czworga) odpowiedzialna za okrucieństwa tego okresu.

Prowadząca w kierunku zachodnim od Bundu ulica Nanjing Lu jest natomiast najważniejszą handlową ulicą miasta. Ma ona 10 km długości i dzieli się na dwie części: wschodnią Nanjing Dong Lu i zachodnią Nanjing Xi Lu. Pierwsza jest rajem dla miłośników zakupów z ogromnymi, wielobranżowymi domami towarowymi i konkurują-

cymi z nimi małymi, wyspecjalizowanymi sklepikami. Obraz uzupełniają liczne restauracje, kina i teatry oraz tłumy turystów.

Z trzech najważniejszych części Szanghaju tylko jedna, Stare Miasto, zachowało typowo chiński charakter. To tutaj znajdują się zachwycające Ogrody Yu (Yu Yuan) — jedna z najważniejszych atrakcji miasta, położona w północno-wschodniej części szanghajskiej „starówki”. Liczące ponad 400 lat ogrody założone zostały przez urzędników dworskich w czasie panowania dynastii Ming — po wielu zniszczeniach odrestaurowane, są dzisiaj interesującym przykładem chińskiej sztuki ogrodowej z XVI wieku. W pobliżu bazar z wyrobami rzemiosła chińskiego. Odwiedzając tę część miasta koniecznie trzeba zwiedzić również niedawno odrestaurowaną i udostępnioną do zwiedzania świątynię Opiekunów Bóstw Miasta.

Inna budowla sakralna, Świątynia Nefrytowego Buddy, jedna z niewielu buddyjskich świątyń w Szanghaju, znajduje się w północno-zachodniej części miasta — pochodzi z początku XX wieku i jest ważnym ośrodkiem kultu religijnego. Jej nazwa związana jest z nefrytowym, wysokim na dwa metry, bogato zdobionym złotem i klejnotami posągami Buddy.

Szanghaj żyje jednak dniem jutrzejszym — podwieszany most nad Zatoką Hangzhou, który niebawem połączy Szanghaj z miastem Ningbo w prowincji Zhejiang, będzie najdłuższym, liczącym 36 km długości, mostem transoceanicznym na świecie; pośrodku, na sztucznej wyspie zlokalizowane zostanie centrum obsługi pasażerów z kolejnymi ekskluzywnymi pasażami handlowymi, hotelami i centrami obsługi samochodów. Jeszcze tylko przejazd z prędkością 431 km/h. Shanghai Maglew Train, do oddalonego o 30 km od Szanghaju Pudong International Airport i jedenastogodzinny lot do Warszawy. Ciężko wracać... Mój szacunek zdobyła tutaj tak rzadko spotykana w Europie pracowitość, kompetencja i skromność poznanych tutaj wykładowców języków obcych oraz ich studentów... Nigdy nie zapomnę serdecznej gościnności, jakiej doświadczyłem tutaj — dziękuję i do zobaczenia za dwa lata! ◀

ZAPRASZAM

na uroczystą sesję Komisji Inżynierii Budowlanej, poświęconą pamięci Martina W. Kutty, która odbędzie się w środę, 7 listopada 2007 roku, o godz. 11.00 w Auli im. Oswalda Matei na Wydziale Budownictwa Politechniki Opolskiej przy ulicy Katowicka 48.

Program spotkania:

Martin Wilhelm Kutta — życie i działalność naukowa.
prof. Jan Kubik.

Numeryczne całkowanie układów dynamicznych metodą Runge- Kutty. — Dr Joanna Napiórkowska. UO

Metoda Runge-Kutty w procesach aktywnego tłumienia drgań.
prof. Gwidon Szefer, czł. PAU Politechnika Krakowska

Znaczenie osiągnięć M.W.Kutty w fizyce — dr Mariusz Niemiec
Uni Opole.

Informacja o obchodach 140 rocznicy urodzin Martina Kutty (2.11.1867–24.12.1944r.) matematyka i współtwórca aeromechaniki w Byczynie.

Przewodniczący Komisji
prof. dr hab. inż. Jan Kubik

Niniejszym pragnę serdecznie podziękować wszystkim pracownikom Politechniki Opolskiej i ich bliskim, którzy swoim podpisem poparli moją kandydaturę oraz oddali na mnie swój głos w wyborach na Senatora RP VII kadencji — prof. dr hab. inż. Piotr WACH

Poszukujemy twarzy politechniki

Właśnie zakończyła się batalia o indeks studenta Politechniki Opolskiej i równocześnie rozpoczynają się przygotowania do kolejnej kampanii rekrutacyjnej. Twarzami tegorocznej akcji promocyjnej byli — już absolwenci — Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji. Szerzej o nich informowały czerwcowe WU (nr 13 (162)).

Dział Promocji, który opracował projekt plakatów rekrutacyjnych prosi studentów Politechniki Opolskiej chętnych do współpracy, a gotowych użyczyć swojego wizerunku o kontakt mailowy na adres:

twarzepolitechniki@po.opole.pl

Sprostowanie

W Wademekum studenta politechniki dołączonemu do wrześniowych Wiadomości jako kierowniczkę Domu Studenta ZYGZAK wskazaliśmy błędnie panią Władysławę Świsulską. Aktualnie kierowniczką akademika jest pani Aleksandra Pustuła-Obłozą. Za pomyłkę serdecznie przepraszamy.

JM Rektor Politechniki Opolskiej

składa serdeczne podziękowania za wszystkie gratulacje i życzenia nadesłane z okazji inauguracji roku akademickiego 2007/2008. Listy gratulacyjne eksponowane były na tablicy ogłoszeń obok rektoratu, a następnie archiwizowane w Dziale Promocji.

Kultura

FILHARMONIA OPOLSKA IM. JÓZEFA ELSNERA

ul. Krakowska 24, 45-075 Opole

kasa biletowa

tel. 077 44 23 286

www.filharmonia.opole.pl

03.11 (sobota) godz. 17.00

„ZADUSZKI JAZZOWE”

Foyer Filharmonii

Pokaz filmu „Nóż w wodzie” Romana

Polańskiego

wstęp wolny

03.11 (sobota) godz. 19.00 S

Tribute to Krzysztof Komeda –

Sala Koncertowa

Koncert poświęcony pamięci

najwybitniejszego polskiego

kompozytora jazzowego z udziałem:

MARII SADOWSKIEJ

z zespołem w składzie:

Mariusz Mocarski – perkusja

Arek Nawrocki – instrumenty

klawiszowe

Bartek Szetela – bas

Adam Baron – trąbka

LESZEK KUŁAKOWSKI QUARTET

w składzie:

Leszek Kułakowski – fortepian

Maciej Sikala – saksofony

Piotr Kułakowski – kontrabas

Arek Skolik – perkusja

Koncert współfinansowany przez

Urząd Miasta Opola

Bilety: 20 zł

09.11 (piątek) godz. 19.00

Koncert okolicznościowy w ramach

IV DNI KULTURY NIEMIECKIEJ

NA ŚLĄSKU OPOLSKIM

(18 rocznica zburzenia

Muru Berlińskiego)

Sala Koncertowa

Orkiestra i Chór Filharmonii

Opolskiej

Bogusław Dawidow – dyrygent

Bartosz Żurakowski – dyrygent chóru

solisci:

Dorota Wójcik – sopran

Sylwia Złotkowska – alt

Patrycy Hauke – tenor

Wiesław Bednarek – bas

W programie:

L. van Beethoven

– IX Symfonia d-moll op. 125

K. Szymanowski

– I Symfonia f-moll op. 15

wstęp wolny

bezpłatne wejściówki do odbioru

w kasie filharmonii

11.11 (niedziela), godz. 18.00

Recital fortepianowy

Uroczysty koncert z okazji Święta

Niepodległości 11 listopada

Sala Koncertowa

Jerzy Sterczyński – fortepian

W programie:

MUZYKA POLSKA

wstęp wolny

bezpłatne wejściówki do odbioru

w kasie

12.11 (poniedziałek) godz. 10.30 i 12.00

Koncerty dla dzieci i młodzieży

Musica Viva

Sala Koncertowa

Filharmonicy Opolscy

Bogusław Dawidow – dyrygent

wstęp 5 zł

13.11 (wtorek) godz. 10.30 i 12.00

Koncerty dla dzieci i młodzieży

Musica Viva

Sala Koncertowa

Filharmonicy Opolscy

Bogusław Dawidow – dyrygent

wstęp 5 zł

16.11 (piątek) godz. 19.00

Największe odkrycie wokalistyki

jazzowej ostatnich lat: AGA

ZARYAN

z udziałem

Michała Tokaja – fortepian

Michała Barańskiego – kontrabas

Łukasza Żyty – perkusja

oraz Filharmonicy Opolscy

Bogusław Dawidow – dyrygent

Sala Koncertowa

Bilety: 40 zł

18.11 (niedziela) godz. 18.00

Koncert muzyki flamenco

COMPañIA DE FLAMENCO

TEO BAREA

w składzie:

Antonio de la Cueva – gitara

Raúl Martín – gitara

Tony Martín – śpiew

Alfonso Aroca – fortepian

Maria Marquez – taniec

Teo Barea – taniec

Sala Koncertowa

Bilety: przedsprzedaż 40 zł

w dniu koncertu 45 zł

23.11 (piątek) godz. 19.00

Koncert muzyki amerykańskiej

Filharmonicy Opolscy

Daniel Spalding – dyrygent (USA)

Mirosław Makowski – wiolonczela

W programie:

A. Copland – Suita z baletu

„Billy the Kid”

P. Czajkowski

– Wariacje „Rokoko” A-dur op. 33

S. Barber

– Music for a Scene from Schelley op. 7

L. Bernstein

– He the Waterfront – Symphonic – Suite

Sala Koncertowa

Bilety: 15 i 20 zł

24.11 (sobota) godz. 19.00

„STRĄCANIE ANIOŁÓW”

widowisko muzyczne z pieśniami

Jacka Kaczmarskiego z okazji 50

rocznicy urodzin Artysty

Udział biorą:

Mirosław Baka, Mirosław

Czyżykiewicz, Margita Ślizowska,
Marcin Kołaczkowski, Magdalena
Kumorek, Joanna Węgrzynowska,
Joanna Lewandowska, Kameleon Septet
Koncert pod patronatem: posła do
Parlamentu Europejskiego
dr Stanisława Jałowieckiego oraz
Marszałka Województwa Opolskiego
Józefa Sebesty

Sala Koncertowa

Bilety: normalny 27 zł, ulgowy 20 zł

25.11 (niedziela) godz. 15.00

Audycja muzyczna dla dzieci

Niezapomniany Nat King Cole

Jacek Mielcarek z zespołem

Sala Kameralna

Bilety: 5 zł

30.11 (piątek) godz. 19.00

Mistrzowskie Kreacje

Filharmonicy Opolscy

Jan Stanienda – skrzypce, dyrygent

W programie:

L. van Beethoven – Uwertura

„Coriolan” op. 62

A. Panufnik – Koncert skrzypcowy

F. Schubert – Rondo A-dur na

skrzypce i orkiestrę smyczkową

L. van Beethoven

– VIII Symfonia F-dur op. 93

Bilety: 15 i 20 zł

Sala Koncertowa

TEATR IM. J. KOCHANOWSKIEGO W OPOLU

Biuro Obsługi Widzów:

tel./fax: 077 45 45 941, 453 90 82–85 w.108

e-mail: bow@teatrkochanowskiego.art.pl

3.11 (sobota), godz. 19.00

Martin McDonagh **KRÓLOWA**

PIĘKNOŚCI Z LEENANE

reż. Bartłomiej Wyszomirski

Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł

Scena na Parterze

4.11 (niedziela), godz. 18.00

Martin McDonagh **KRÓLOWA**

PIĘKNOŚCI Z LEENANE

reż. Bartłomiej Wyszomirski

Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł

Scena na Parterze

7.11 (środa), godz. 11.00 i 18.00

Stanisław Wyspiański **KŁĄTWA**

reż. Paweł Passini

Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł

Duża Scena

8.11 (czwartek), godz. 11.00 i 18.00

Marianna Dembińska/Dario Fo

CASTING/ZŁODZIEJ

reż. Tomasz Man

Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł

Mała Scena

9.11 (piątek), godz. 11.00 i 19.00

Marianna Dembińska/Dario Fo

CASTING/ZŁODZIEJ

reż. Tomasz Man

Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł

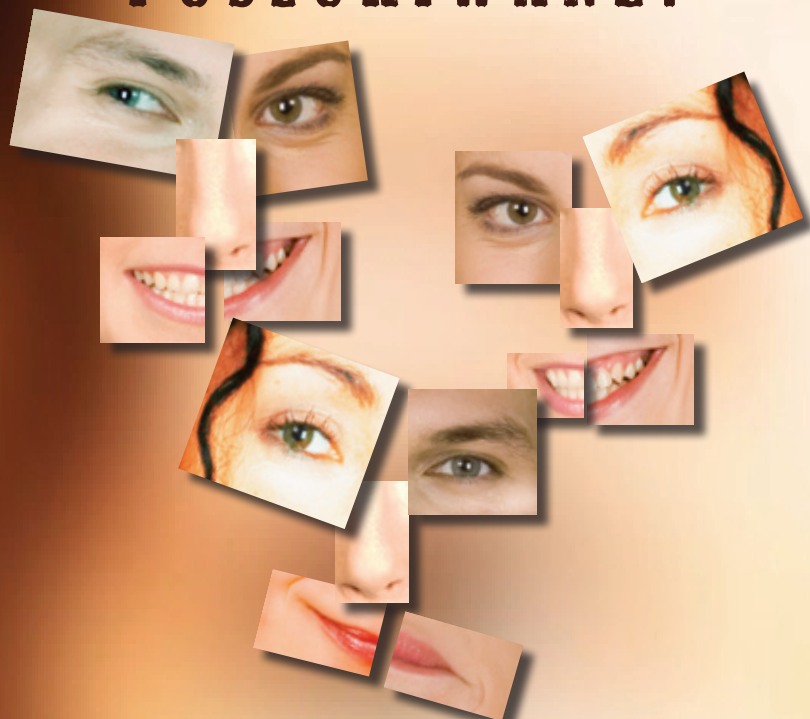
Mała Scena

- 10.11** (sobota), godz. 19.00
Tirso de Molina **NIEŚMIAŁY NA DWORZE**
reż. Krzysztof Rekowski
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Duża Scena
- 11.11** (niedziela), godz. 18.00
Tirso de Molina **NIEŚMIAŁY NA DWORZE**
reż. Krzysztof Rekowski
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Duża Scena
- 13.11** (wtorek), **SPEKTAKL ODJAZDOWY**
Stanisław Wyspiański **KŁĄTWA**
reż. Paweł Passini
FESTIWAL „WYSPIAŃSKIEGO” 2007, KRAKÓW
- 16.11** (piątek), godz. 18.00
SPEKTAKL Z BUŁKĄ
Jon Fosse **SEN O JESIENI**
reż. Tomasz Hynek
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Duża Scena
- 17.11** (sobota), godz. 18.00
Jon Fosse **SEN O JESIENI**
reż. Tomasz Hynek
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Duża Scena
- 18.11** (niedziela), godz. 19.00
PREMIERA!
Neil LaBute **GRUBA ŚWINIA**
reż. Bogdan Tosza
Cena biletu – 40 zł
Scena na Parterze
- 20.11** (wtorek), godz. 11.00
Marija Łado **BARDZO PROSTA HISTORIA**
reż. Bartosz Zaczykiewicz
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Mała Scena
- 21.11** (środa), godz. 11.00
Tirso de Molina **NIEŚMIAŁY NA DWORZE**
reż. Krzysztof Rekowski
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Duża Scena
- 21.11** (środa), godz. 18.00
Neil LaBute **GRUBA ŚWINIA**
reż. Bogdan Tosza
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Scena na Parterze
- 22.11** (czwartek), godz. 11.00
Tirso de Molina **NIEŚMIAŁY NA DWORZE**
reż. Krzysztof Rekowski
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Duża Scena
- 23.11** (piątek), godz. 11.00
Tirso de Molina **NIEŚMIAŁY NA DWORZE**
reż. Krzysztof Rekowski
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Duża Scena
- 23.11** (piątek), godz. 19.00
Neil LaBute **GRUBA ŚWINIA**
reż. Bogdan Tosza
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Scena na Parterze
- 25.11** (niedziela), godz. 18.00
Marija Łado **BARDZO PROSTA HISTORIA**
reż. Bartosz Zaczykiewicz

- Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Mała Scena
- 27.11** (wtorek), godz. 11.00
Marija Łado **BARDZO PROSTA HISTORIA**
reż. Bartosz Zaczykiewicz
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Mała Scena
- 27.11** (wtorek), godz. 18.00
Neil LaBute **GRUBA ŚWINIA**
reż. Bogdan Tosza
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Scena na Parterze
- 28.11** (środa), godz. 11.00
Marija Łado **BARDZO PROSTA HISTORIA**
reż. Bartosz Zaczykiewicz
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Mała Scena

- 28.11** (środa), godz. 18.00
PREMIERA STUDENCKA
Neil LaBute **GRUBA ŚWINIA**
reż. Bogdan Tosza
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Scena na Parterze
- 29.11** (czwartek), godz. 18.00
Marija Łado **BARDZO PROSTA HISTORIA**
reż. Bartosz Zaczykiewicz
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Mała Scena
- 30.11** (piątek), godz. 19.00
Neil LaBute **GRUBA ŚWINIA**
reż. Bogdan Tosza
Cena biletu – 26 zł, ulg. – 16 zł
Scena na Parterze
- Więcej informacji dot spektakli, a także akcji promocyjnych **SPEKTAKL Z BUŁKĄ** oraz **HAPPY TEATR** na naszej stronie www.teatrkochanowskiego.art.pl

POSZUKIWANE!

TWARZE POLITECHNIKI OPOLSKIEJ
*Jeśli jesteś studentem PO i chciałbyś
użyć swojego wizerunku w kampanii
promocyjnej Uczelni*

zgotuj to!

twarzepolitechniki@po.opole.pl

Nowości wydawnicze

W BIBLIOTECE GŁÓWNEJ

Tomasz Polaczek, *Audyt bezpieczeństwa informacji w praktyce*. Gliwice: Wydawnictwo Helion, 2006. 122 s.

Sygnatura: 117515 Cz — książka dostępna w Czytelnicy Biblioteki Głównej

117516–117518 — książki dostępne w Wypożyczalni Biblioteki Głównej

M 10482 — książka dostępna w Bibliotece Wydziału Mechanicznego

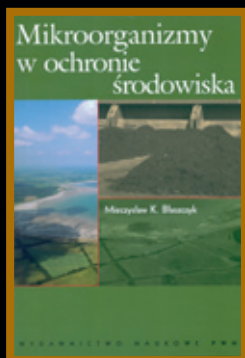
E 2729 — książka dostępna w Bibliotece Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji

F 4489 — książka dostępna w Bibliotece Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

B 3485 — książka dostępna w Bibliotece Wydziału Budownictwa

„Rozpoczęła się era społeczeństwa informacyjnego. Działalność coraz większej liczby organizacji i firm zależy od szybkiego i efektywnego przetwarzania informacji. Informacja stała się cennym, często wykradanym towarem. Zagrożeniem dla bezpieczeństwa danych są nie tylko craccrzy, lecz często także pracownicy firmy, którzy nieświadomie udostępniają zastrzeżone informacje osobom trzecim. Upowszechnienie informacji, będących tajemnicą lub własnością intelektualną i handlową firmy lub instytucji, może oznaczać utratę reputacji, zakończenie działalności na rynku lub nawet wywołać kłopoty natury prawnej. Z tych powodów informację trzeba należycie chronić oraz odpowiednio nią zarządzać.

Książka „Audyt bezpieczeństwa informacji w praktyce” przedstawia praktyczne aspekty wdrażania i realizowania polityki ochrony danych. Opisuje zarówno regulacje prawne, jak i normy ISO traktujące o bezpieczeństwie informacji. Zawiera informacje o odpowiednim zarządzaniu systemami przechowywania danych, fizycznym zabezpieczeniu miejsc, w których znajdują się nośniki danych, oraz szkoleniu użytkowników systemów.” [z okł.]

Mieczysław K. Błaszczuk, *Mikroorganizmy w ochronie środowiska*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. [10], 195, [2] s.

Sygnatura: 117613 Cz — książka dostępna w Czytelnicy Biblioteki Głównej

117636 — książka dostępna w Wypożyczalni Biblioteki Głównej

M 10493 — książka dostępna w Bibliotece Wydziału Mechanicznego

„Pierwszy na polskim rynku biologiczny podręcznik mikrobiologii przemysłowej, w którym autor opisał mikroorganizmy stosowane w ochronie środowiska, z pominięciem technologii.

We wstępie autor wprowadza w temat i tłumaczy, co to są prokariota, następnie omawia: mikrobiologiczne metody uzdatniania wody do picia; oczyszczanie ścieków metodami konwencjonalnymi; biologiczne usuwanie azotu mineralnego ze ścieków; oczyszczanie ścieków w warunkach beztlenowych; kompostowanie odpadów organicznych; biologiczne usuwanie metali z rud i odpadów; biodesulfuryzację węgla kamiennego i ropy naftowej; mikrobiologiczną deodoryzację bioemisji i emisji przemysłowych; bioremediację jako metodę leczenia środowiska ze skażeń; biosensory mikrobiologiczne

Podręcznik przeznaczony dla studentów biologii, biotechnologii, ochrony środowiska, inżynierii środowiska, doktorantów i młodych naukowców, słuchaczy studiów podyplomowych, pracowników ochrony środowiska w samorządach różnych szczebli, a także dla osób oceniających oferty przetargowe na urządzenia typu oczyszczalnia ścieków, kompostowania.” [z okł.]

Systemy centralnego ogrzewania i wentylacji. Poradnik dla projektantów i instalatorów, Joachim Albers [i in.]. Warszawa: Wydaw. Naukowo-Techniczne, 2007. XIV, [2], 519, [1] s.

Sygnatura: 117651 Cz — książka dostępna w Czytelnicy Biblioteki Głównej

M 10501 — książka dostępna w Bibliotece Wydziału Mechanicznego

B 3495 — książka dostępna w Bibliotece Wydziału Budownictwa

„Książka Systemy centralnego ogrzewania i wentylacji. Poradnik dla projektantów i instalatorów to obszerne i wyczerpujące kompendium wiedzy z zakresu centralnego ogrzewania i wentylacji. Książka jest przeznaczona przede wszystkim dla osób kształcących się na kierunkach technika sanitarna, grzewcza i wentylacyjna, a wiele poruszonych w niej tematów zainteresuje też mechaników instalacji w przemyśle, jak również przedstawicieli różnych zawodów związanych z zabezpieczeniem technicznym. Będzie ona też pomocna dla praktyków i osób przygotowujących się do egzaminu mistrzowskiego oraz techników.

Książka ma nowoczesną formę i jest napisana przystępnym językiem. Przedstawiono w niej aktualny stan wiedzy technicznej z uwzględnieniem wymogów z zakresu ochrony środowiska. Wiele miejsca poświęcono rozwojowi techniki grzewczej, w tym również nowym opracowaniom dotyczącym np. spalania palet drewnianych, i zagadnieniom wykorzystania energii odnawialnych. Duży nacisk przy tworzeniu książki położono na konsekwentne wdrażanie norm, w szczególności europejskich. Najnowsze opracowania dotyczące norm DIN, EN, i ISO, TRGI i TRF, jak i zarządzeń, np. (EnEV), (BlmSchV) itd., są uwzględnione w pełnym zakresie. Podane po omówieniu każdego zagadnienia ćwiczenia umożliwiają sprawdzenie stanu wiedzy i postępów w nauce.

Poszczególne rozdziały stanowią odrębną całość, więc aby poznać jakieś zagadnienie, nie trzeba sięgać do innych rozdziałów. Liczne odsyłacze pozwalają pogłębić informacje lub je uzupełnić, ukazując materiał w szerszym lub nadrzędnym

kontekście. Przejrzysty układ tekstu, obszerny spis treści i skorowidz umożliwiają szybkie odnalezienie interesujących czytelnika tematów i pojęć.” [Słowo wstępne]

Oprac. Beata Kopka

W OFICYNIE WYDAWNICZEJ

Skrypt nr 279. Jadwiga Emich-Kokot, Franciszek Gajda, Czesław Górecki, Adam Ingram, Ryszard Krupa, Zbigniew Michno, Aleksandra Żurawska. Ćwiczenia laboratoryjne z fizyki. W skrypcie omówiono podstawowe wiadomości dotyczące pomiaru wielkości fizycznych, szacowania niepewności w pomiarach bezpośrednich i pośrednich, a także poprawne opracowanie wyników pomiarów i ich prezentację graficzną. Zawarto w nim instrukcję do ćwiczeń laboratoryjnych z zakresu mechaniki, ciepła, elektromagnetyzmu, optyki i fizyki współczesnej. W instrukcjach jest wprowadzenie do tematu danego ćwiczenia, opis zestawu pomiarowego i sposób wykonania ćwiczenia, uwagi na temat opracowania wyników pomiarów i oszacowania niepewności otrzymanych wyników.

ZN nr 321, Mechanika z. 89. XXII Międzynarodowe Sympozjum Metody oceny struktury oraz własności materiałów i wyrobów, Svatka 6-8 XI 2007 pod redakcją Mariusza Prażmowskiego. W zeszycie zawarto 59 artykułów w języku polskim, czeskim i angielskim dotyczących tematyki sympozjum poświęconego pamięci prof. dr. hab. inż. Stanisława Króla i Prof. Inż. Ludka Ptáčka.

ZN nr 320, Elektryka z. 58. Zeszyt poświęcony studiom doktoranckim na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki. W pierwszej części zawarto informacje o tych studiach, przewodach doktorskich, VIII Międzynarodowych Warsztatach Doktoranckich, natomiast w drugiej przedstawiono 13 artykułów doktorantów WEAI.

Anna Walaszek-Babiszewska. Nauka na tropach inteligencji w przyrodzie. Wykład inauguracyjny. Przedmiotem rozważań wykładu jest obszar naukowy, zwany sztuczną inteligencją, wypracowany w okresie ostatnich ok. 60 lat nie tylko przez inżynierów i teoretyków informatyki, lecz także przez specjalistów takich dyscyplin nauk, jak: filozofia, biologia, psychologia, neurologia, lingwistyka, informatyka, fizyka kwantowa i inne.

Przemysław Ślusarczyk. Marsz Politechniki Opolskiej na orkiestrę dętą (partitura suoni teali in C). Pierwsza publikacja nutowa, wstęp K. Duda. Oprac. Małgorzata Kalinowska

OTWARCIE AUDYTORIUM doc. Zbigniewa Vogla

B. Dobrowolski, J. Skubis

J. Pospolita, M. Tukiendorf, L. Troniewski, G. Gasiak

K. Malik, A. Zagórska, A. Guzik, J. Krych

Małgorzata Rosińska, Katarzyna Nowicka – córki docenta

R. Ciecierski, T. Hozewski, M. Rosińska, E. Kwiatkowska, K. Nowicka, W. Grzesik, H. Kulisz, L. Wróblewski